പ്രയോഗവിജ്ഞാനം: സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും

(പ്രകരണവാചികൾ മുൻനിർത്തിയുള്ള പഠനം)

ഡോ. സുമി ജോയി ഒലിയപ്പുറം
അസി.പ്രൊഫ. മഹാരാജാസ് കോളേജ്, എറണാകുളം

ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ വികസ്വരപഠനശാഖകളിലൊന്നാണ് ഇന്ന് പ്രയോഗവിജ്ഞാനം. പ്രകരണകേന്ദ്രീകൃതമായ പഠനരീതിയാണ് പ്രയോഗവിജ്ഞാനത്തിന്റെ സവിശേഷത. പഠനമേഖലയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ വൈജാത്യം പ്രകടമാക്കുന്നതാണ് പ്രയോഗവിജ്ഞാനം; രീതിശാസ്ത്രത്തിലുമുണ്ട് വൈജാത്യഭംഗി. എങ്കിലും പ്രയോക്താക്കളും ചിഹ്നങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് പ്രയോഗവിജ്ഞാനമെന്ന ആദ്യനിർവചനം[1] ഇന്നും സംഗതമാണ്. ഭാഷയെ നിശ്ചലമായ വ്യവസ്ഥ എന്ന നിലയിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുള്ള പഠനങ്ങൾക്കല്ല പ്രയോഗവിജ്ഞാനത്തിൽ സ്ഥാനമുള്ളത്. അതുപോലെ തന്നെ ഭാഷയെ ആശയവിനിമയപ്രക്രിയയുടെ അന്തിമോല്പന്നമെന്ന നിലയിൽ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സമീപനരീതികൾക്കും പ്രയോഗവിജ്ഞാനം ഇടം നൽകുന്നില്ല. ഭാഷാരൂപങ്ങൾക്കും സന്ദേശങ്ങൾക്കും പ്രയോക്താക്കളുമായുള്ള ബന്ധം ചലനാത്മകമായി മനസ്സിലാക്കാനാണ് പ്രയോഗവിജ്ഞാനം ഉദ്യമിക്കുന്നത്. വാക്കുകളും പദസംഹിതകളും അവയിൽത്തന്നെ അർത്ഥമാക്കുന്നതിലും അധികം കാര്യങ്ങൾ, പ്രയോക്താക്കൾ എങ്ങനെ തങ്ങളുടെ ഉക്തിയിലൂടെ (utterance)[2] വിനിമയം ചെയ്യുന്നു, തങ്ങൾക്കു യുക്തമായ രീതിയിൽ ഉക്തികളെ പ്രയോക്താക്കൾ എങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചെടുക്കുന്നു, പല രീതികൾ സാധ്യമായിരിക്കെ ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ പ്രയോക്താക്കൾ എന്തുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്നു, പലതരം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ സാധ്യമായിരിക്കെ ഒരു പ്രത്യേകവ്യാഖ്യാനത്തിലേക്ക് പ്രയോക്താക്കൾ എങ്ങനെ എത്തിച്ചേരുന്നു, പ്രകരണഘടകങ്ങൾ സംബന്ധമായ പ്രയോക്താക്കളുടെ

കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉക്തികളുടെ ഉല്പാദനത്തിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും എങ്ങനെ നിർണായകമാകുന്നു എന്നിവയൊക്കെ പരിഗണിക്കുകയും അന്വേഷണ വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭാഷാശാസ്ത്രപഠനശാഖയാണ് പ്രയോഗവിജ്ഞാനം. സംവേദനം സംബന്ധമായ ചിഹ്നശാസ്ത്രപരമായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ അന്ധമായി പ്രയോഗവിജ്ഞാനം പിന്തുടരുന്നില്ല.[3] അതിനാൽത്തന്നെ സംവേദനപ്രക്രിയയെ വെറും യാന്ത്രികമായ സങ്കേതന-വിസങ്കേതന പ്രക്രിയയായി വിശദീകരിക്കുന്നത് ഉചിതമായി പ്രയോഗവിജ്ഞാനം കരുതുന്നില്ല. ഒരു പ്രത്യേക സങ്കേതം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ, സങ്കേതത്തിൽ മാത്രം പരിമിതപ്പെടാതെ ലോകബോധത്തിന്റെയും പ്രകരണജ്ഞാനത്തിന്റെയും ബലത്തിൽ പ്രയോക്താക്കൾ പരസ്പരം വിനിമയം നടത്തുന്നുവെന്ന കാഴ്ചപ്പാടിനാണ് പ്രയോഗവിജ്ഞാനം പ്രാമുഖ്യം നല്കുന്നത്.

പ്രകരണസൂചകത്വം (deixis)[4]

സാധാരണ സംഭാഷണങ്ങളിലുടനീളം ആവർത്തിച്ച് കടന്നുവരുന്ന ചില വാക്കുകളുണ്ട്. പ്രകരണസൂചകത്വം (deixis) എന്ന പൊതുതല ക്കെട്ടിനു കീഴിലായി പ്രയോഗവിജ്ഞാനം സൂക്ഷ്മാപഗ്രഥനത്തിനു വിധേയമാക്കുന്ന പ്രകരണസൂചനാവാചികൾ എന്ന ഇനത്തിൽ പെടുന്നവ യാണിവ. പ്രകരണസൂചകത്വം എങ്ങനെ പ്രകരണസൂചനാവാചികളിലൂടെ കൈമാറാൻ കഴിയുന്നു എന്നതു സംബന്ധമായ അന്വേഷണമാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം.

പ്രകരണസൂചനാവാചികൾ

പ്രകരണസൂചനാവാചികൾ പ്രധാനമായും മൂന്നുഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു എന്നാണ് പ്രയോഗവിജ്ഞാനം കരുതുന്നത്.[5] സംഭാഷണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന/പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തികളെ സൂചിപ്പിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന വ്യക്തിവാചികൾ

ഞാൻ, എനിക്ക്, എന്റെ, നാം, നമ്മുടെ, ഞങ്ങൾ, നീ, നിനക്ക്, നിങ്ങളുടെ, താങ്കളുടെ, തനിക്ക്, തന്റെ, നിന്റെ, അവൻ, അവൾ, ഇവൾ, ഇവൻ, അവർ, ചിലർ, പലർ, ആരോ, വല്ല, എല്ലാ, ഇന്ന, ഒരു

(1) സംഭാഷണം നടക്കുന്ന/സംഭാഷണത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന ഇടത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലവാചികൾ ഇവിടെ, അവിടെ, ഇങ്ങ്, അങ്ങ്, എങ്ങും, എവിടെയും (ചുട്ടെഴുത്തുകൾക്കുശേഷം കടന്നുവരുന്ന സ്ഥലവാചികൾ ഉദാ:- ഈ സ്ഥലം)

(2) സംഭാഷണം നടക്കുന്ന/സംഭാഷണത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കാലം/

സമയം എന്നിവയെ കുറിക്കുന്ന സമയവാചികൾ/കാലവാചികൾ ഇപ്പോൾ, ഈ സമയം, ഈ നിമിഷം, ഈ ദിവസം-

(ചുട്ടെഴുത്തുകൾക്കുശേഷം കടന്നുവരുന്ന സമയകാലവാചികൾ ഉദാ:-ഈ മാസം).

ഒരേ പ്രകരണം പങ്കിടുന്ന/പ്രകരണത്തെക്കുറിച്ച് ബോധ്യമുള്ള ഭാഷാ പ്രയോക്താക്കളെ ആശ്രയിച്ചുമാത്രമേ ഇത്തരം ഭാഷാരൂപങ്ങളുടെ പൊരുൾ നിർണയിക്കാനാവൂ. പ്രകരണനിഷ്ഠമായ പ്രത്യേകാറിവുകളുടെ സഹായത്തോടെ മാത്രം നിശ്ചയിക്കാനാവുന്ന പൊരുളാണ് ഇത്തരം പദങ്ങളുടെ പ്രത്യേകത.[6] ഒരു പ്രത്യേകാർത്ഥം ഇത്തരം പദങ്ങൾക്ക് ഇല്ല. അതായത് ഏതു പ്രകരണത്തിലും മാറ്റമില്ലാതെ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരർത്ഥം പ്രകരണവാചികൾക്കില്ല. ആളും ഇടവും കാലവും മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് പ്രകരണവാചികളുടെ പൊരുളും മാറിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും.

ജർമ്മൻ തത്ത്വചിന്തകനായ കാൾ ബ്യൂളർ (Karl Buhler) 'ഞാൻ' എന്ന വാക്കിന്റെ അസന്ദിഗ്ധാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് ഏറെ വൈഷമ്യത്തോടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.[7] എന്തെന്നാൽ സന്ദിഗ്ധത തീരെയില്ലാത്ത പരാമർശനരീതികൾ ഭാഷയിലൂടെ സാധ്യമാകണമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരും വാശിപിടിക്കുന്നവരുമാണ് തർക്കശാസ്ത്രജ്ഞർ. അതിനാൽ സന്ദിഗ്ധമായ പരാമർശനം സാധ്യമാക്കുന്ന ഞാൻ, നീ തുടങ്ങിയ വാക്കുകളെ ഭാഷയിൽ നിന്നു തന്നെ തുരത്തണം എന്നുപോലും ചിലർ വാശിപിടിച്ചിരുന്നു(Me-y, 1994:90).[8]

റഷ്യൻ-ജർമ്മൻ ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞനായ റോമൻ യാക്കോബ്സക്ഷൺ ഇത്തരം പ്രകരണസൂചനാവാചികളെ വ്യതിയാനകാരികൾ (Shifters)[9] എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. പ്രകരണത്തിനനുസരിച്ച് പരാമർശക വ്യക്തിക്ക് മാറ്റമുണ്ടാകും എന്ന അടിസ്ഥാനവസ്തുത ബലപ്പെടുത്താനായാണ് അദ്ദേഹം ഇത്തരം വാക്കുകളെ വ്യതിയാനകാരികൾ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ഒരേ പ്രകരണം പങ്കിടുന്ന ഭാഷാപ്രയോക്താക്കളെ ആശ്രയിച്ചുമാത്രമേ ഇത്തരം ഭാഷാരൂപങ്ങളുടെ പൊരുൾ നിർണയിക്കാനാവൂ. മുഖാഭിമുഖ സംഭാഷണങ്ങളിലാണ് പ്രകരണസൂചനാവാചികൾ കൂടുതലായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്.[10]

വ്യക്തിസൂചനാവാചികൾ

ഞാൻ, നീ തുടങ്ങിയ വ്യക്തി സൂചനാവാചികളുടെ രൂപത്തിലുള്ള ലാളിത്യം മൂലം, പ്രയോഗത്തിൽ അവ സൃഷ്ടിക്കാറുള്ള സങ്കീർണതകൾ പലപ്പോഴും തിരിച്ചറിയാറില്ല. മുഖാഭിമുഖ സംഭാഷണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർ സംഭാഷണത്തിലുടനീളം ഊഴമനുസരിച്ച് ഞാനിൽ നിന്ന് നീയിലേക്കും നീയിൽനിന്ന് ഞാനിലേക്കും നിരന്തരം

മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. യാതൊരു സംഘർഷവുമില്ലാതെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്ന ഈ മാറ്റപ്രക്രിയ സംഭാഷണങ്ങളുടെ സജീവ മുഖമുദ്രയാണ്.[11]

വ്യക്തിവാചികൾ പ്രധാനമായും മൂന്ന് ഉപവിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെടുന്നു.[12] വക്തൃസൂചകങ്ങൾ, ശ്രോതൃസൂചകങ്ങൾ, പരസൂചകങ്ങൾ ഇവയെ സാമാന്യമായി വിശദീകരിക്കാനാണ് ഇനി ഉദ്യമിക്കുന്നത്.

(1) വക്തൃസൂചകവാചികൾ
ഉദാ: ഉത്തമപുരുഷ സർവനാമങ്ങൾ-വക്താവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സർവനാമങ്ങളാണിവ.

(2) ശ്രോതൃസൂചകവാചികൾ
ഉദാ: പ്രഥമപുരുഷ സർവനാമങ്ങൾ-വക്താവ് ആരോട് സംസാരിക്കുന്നുവോ അയാളെ കുറിക്കുന്ന സർവനാമങ്ങളാണിവ.

(3)പരസൂചകവാചികൾ-വക്താവ് ആരെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നുവോ അയാളെ കുറിക്കുന്നു.

ചില ഭാഷകളിൽ സർവനാമങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തിലൂടെ സാമൂഹ്യപദവികൂടി സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. വ്യക്തിസൂചകധർമത്തിനു പുറമേ സാമൂഹ്യപദവിപരമായ സ്ഥാനത്തെക്കൂടി ആവിഷ്കരിക്കാൻ അത്തരം ഭാഷകളിൽ സർവനാമങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതുവഴി ഭാഷാപ്രയോക്താക്കൾക്കിടയിലെ അടുപ്പം/അകലം എന്നീ സങ്കല്പനങ്ങളെയും ആവിഷ്കരിക്കാൻ സർവനാമങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ട്. സർവനാമങ്ങളുടെ അത്തരം സാധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന ഭാഷയാണ് മലയാളം. ആദരവ്, അനാദരവ്, വക്താവിനോടുള്ള/ശ്രോതാവിനോടുള്ള അടുപ്പം, വക്താവിനോടുള്ള/ശ്രോതാവിനോടുള്ള അടുപ്പക്കുറവ് തുടങ്ങിയവ സർവനാമങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തിലൂടെ പലപ്പോഴും സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.[13] സംബോധനാപദങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തിലും ഈ ഘടകങ്ങൾ നിർണായകമാകാറുണ്ട്. ഏത് വിളിരൂപമാണ് പ്രയോഗിക്കേണ്ടതെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ പ്രകരണത്തിന്റെ പങ്ക് പ്രധാനമാണ്; വക്തൃമനോഭാവവും സംബോധനയിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. പ്രയോഗവിജ്ഞാനത്തിൽ ചില പ്രയോഗവൈജ്ഞാനികർ സർവനാമങ്ങളുടെ ഇത്തരം പ്രയോഗസാധ്യതകൾ 'സാമൂഹ്യ പ്രകരണവാചികൾ' എന്ന പ്രത്യേക തലക്കെട്ടിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി പഠിക്കുന്നു. ആദ്യകാല പ്രയോഗവൈജ്ഞാനികനായ ലെവിൻസക്ഷ ഈ വിഭാഗം വ്യക്തിവാചികൾക്ക് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ നൽകി പഠിച്ചിട്ടുള്ളത് ഉദാഹരണമാണ് (കാണുക Levinson, 1983: 8994).[14]

ഏ.ആർ. സംബോധനയെ ഏഴ് വിഭക്തികൾക്കു പുറമെ ഭാഷയിലുള്ള വിഭക്തിയായാണ് നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത്. "സംബോധനം എന്നാൽ ശ്രോതാവിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുക; ആ അർത്ഥം കുറിക്കുന്ന വിഭക്തി സംബോധന' (രാജരാജവർമ്മ, ഏ.ആർ. 1996:150) ഏ.ആറിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അഭിമുഖീകരണം മാത്രമാണ് സംബോധനയുടെ ലക്ഷ്യം. എന്നാൽ, വക്തൃ മനോഭാവങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ഉപായങ്ങളായി സംബോധന മാറുന്നുണ്ട്. ഇഷ്ടം, സ്നേഹം, വെറുപ്പ്, ഉദാസീനത, അപ്രിയം, ബഹുമാനം ഇങ്ങനെ ഒട്ടനവധി മനോഭാവങ്ങൾ പ്രകരണത്തിനനുസരിച്ച് സംബോധനയിൽ നിഴലിക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ സംബോധനയുടെ പൊരുൾ നിർണയിക്കുന്നതിൽ ശ്രോതൃമനോഭാവത്തിനും പങ്കുണ്ട്. സംബോധനാപദങ്ങളിൽ പൊരുൾ നിർണയിക്കുന്നതിൽ വിശാലമായ ലോകത്തിനുള്ള പങ്ക് തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഡോ. ഉഷാ നമ്പൂതിരിപ്പാട് ഇങ്ങനെ എഴുതിയത്. "ഓരോ സംബുദ്ധിയുടെയും സാമൂഹികപ്രസക്തിക്ക് അവസാനമില്ല. അത് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഓരോ ചെറിയ മാറ്റവും പ്രസക്തമാണുതാനും' (ഉഷ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, 1990:12). സംബോധനാപദങ്ങളുടെ പ്രയോഗാർത്ഥം പരിശോധിക്കാനാണിനി മുതിരുന്നത്.[15]

'ലാൽസലാം' എന്ന മലയാള സിനിമയിൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ പരസ്പരം ഉപയോഗിക്കുന്ന സംബോധനാരീതികൾ പ്രകരണത്തിനനുസരിച്ച് ഭേദപ്പെടുന്നു.[16] പ്രകരണത്തിന്റെ ഔപചാരികത, അനൗപചാരികത, പരസ്പരമുള്ള അടുപ്പം/അകലം എന്നിവയ്ക്കനുസരിച്ച് സംബോധനാരീതികളിലും മാറ്റമുണ്ടാകുന്നു.

ഉദാഹരണം 1

'എന്നാൽ ചേട്ടൻ കിടന്നോളൂ'
'സേതു പൊയ്ക്കോളൂ'

(ലാൽസലാം (1990) - മലയാളം സിനിമ)

പരസ്പരം പ്രേമബന്ധിതരായിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമുള്ള വേളകളിൽ, അനൗപചാരിക സന്ദർഭങ്ങളിൽ (വീട്ടകം പോലുള്ള സ്വകാര്യയിടങ്ങളിൽ) അവർ പരസ്പരം സംബോധന ചെയ്യുന്ന രീതിയാണ് ഉദാഹരണം1-ൽ കാണുന്നത്. ചേട്ടനെന്ന ഈ വിളി ഭാര്യയായതിനുശേഷവും സേതുലക്ഷ്മി തുടരുന്നു. ഔപചാരിക വേളകളിലാകട്ടെ ഇവർ പരസ്പരം സഖാവെന്ന സംബോധനാരീതി നിലനിർത്തുന്നു; മന്ത്രിമാരായതിനുശേഷം പൊതുഇടങ്ങളിൽവച്ച് പരസ്പരം സംബോധനചെയ്യാൻ മിനിസ്റ്ററെന്നോ സഖാവെന്നോ (പാർട്ടിയോഗങ്ങളിൽ) ഉള്ള പ്രയോഗങ്ങളാണ്

ഇവർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. തെറ്റിദ്ധാരണയും വാശിയും മൂലം ഒരിടത്ത് പാർപ്പ് തുടങ്ങിയതിനുശേഷം ഇവരുടെ സംബോധനാരീതികൾ കൂടുതൽ ഔപചാരികമാനം പുലർത്തുന്നവയായി മാറുന്നുണ്ട്. ഒരിക്കൽ പാർട്ടി മീറ്റിംഗിനിടയിൽ ഭർത്താവ് 'സേതു' എന്നു വിളിച്ചതിനെ ഭാര്യ പരസ്യമായി തിരുത്തുന്നതിലൂടെ അക്കാര്യമാണ് വെളിവാകുന്നത്. ഉദാഹരണം 2 കാണുക.

ഉദാഹരണം 2

സേതു ലക്ഷ്മി: 'പച്ചക്കള്ളമാണ് മിനിസ്റ്റർ പറയുന്നത്. നിങ്ങളുടെ തോന്ന്യാസത്തിന് കൂട്ടുനില്ക്കുന്ന ഒരാളെപ്പിടിച്ച് മുതലാളിയാക്കി. കള്ളക്കാശിന്റെ അഹങ്കാരത്തിൽ അയാൾ കാണിക്കുന്ന തെമ്മാടിത്തരങ്ങളെയൊക്കെ ന്യായീകരിച്ച് സംസാരിക്കാൻ മിനിസ്റ്റർക്ക് നാണമില്ലേ?'

ടി.ഡി. ആന്റണി: 'സേതു...'

സേതുലക്ഷ്മി: 'നോ മിനിസ്റ്റർ സേതുലക്ഷ്മി അല്ലെങ്കിൽ സഖാവ് സേതുലക്ഷ്മി. ഞാൻ നിങ്ങളെ മിനിസ്റ്റർ എന്നാണ് സംബോധന ചെയ്തത്.'

(ലാൽസലാം (1990) - മലയാള സിനിമ)

2.5.5.2 ഇവിടെ സംഭാഷണം നടക്കുന്ന സ്ഥലം ഏതാണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല മിനിസ്റ്റർ സേതുലക്ഷ്മി ചെയ്യുന്നത്. നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം തികച്ചും ഔപചാരികം മാത്രമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പരസ്യമായി ഭർത്താവിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക കൂടിയാണ്. ഭർത്താവെന്ന നിലയിലുള്ള അധികാരവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഇനി തന്റെയടുത്ത് എടുക്കേണ്ടതില്ലെന്ന ശക്തമായ താക്കീതുകൂടിയാണ് സേതുലക്ഷ്മിയുടെ വാക്കുകൾ. സേതുലക്ഷ്മിയുടെ വാക്കുകളിലെ ശക്തമായ താക്കീത് തിരിച്ചറിയുന്നതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ്, മന്ത്രിപതിമാർക്കിടയിലെ കലഹം അനുരഞ്ജന ചർച്ചകളിലൂടെ പരിഹരിക്കാൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങുന്ന സുഹൃത്ത് സ്റ്റീഫൻ നെട്ടൂരാനോട് ഇങ്ങനെ ആന്റണി പറയുന്നത്: 'എന്റെ ഭാര്യയെ സേതൂന്ന് വിളിച്ചപ്പോൾ എന്തോന്ന് വിളി കേൾക്കുന്നതിനു പകരം മിനിസ്റ്റർ സേതുലക്ഷ്മിയെന്നോ സഖാവ് സേതുലക്ഷ്മിയെന്നോ വിളിക്കണമെന്നുള്ള അഹങ്കാരം എന്റെ മുഖത്ത് വലിച്ചെറിഞ്ഞവളാ അവൾ'(ലാൽസലാം (1990)-മലയാളസിനിമ). സ്വന്തം ഭാര്യയെ ഏതു ഇടത്തിൽവച്ചും സേതു എന്നോ അവൾ എന്നോ വിളിക്കുകയോ വിശേഷിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്ന ബോധ്യം മിനിസ്റ്റർ ആന്റണിക്കുണ്ടെന്നു ഇതു കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അനുരഞ്ജനത്തിനു ശ്രമിക്കുന്ന സ്റ്റീഫൻ നെട്ടൂരാൻ, സേതുവിന്റെ താക്കീതിനെ സംഭാഷണ

ചുറ്റുപാടുകൂടി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് വിലയിരുത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു ന്നുണ്ട്. മിനിസ്റ്റർ ആന്റണിയെ തിരുത്തുന്ന നെട്ടൂരാന്റെ ഉക്തി കാണുക.

ഉദാഹരണം 3

സ്റ്റീഫൻ നെട്ടൂരാൻ: 'അതു പറയരുത് ഒരു കമ്മറ്റി കൂടുമ്പോഴാ അത്.'

(ലാൽസലാം (1990) - മലയാള സിനിമ)

ഒരു കമ്മറ്റിക്കുള്ളിൽ പാലിക്കേണ്ട സാമാന്യമര്യാദ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് സേതുലക്ഷ്മി ചെയ്തതെന്ന് വാദിക്കുകയാണ് ഇവിടെ നെട്ടൂരാൻ. അതിനാൽ പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെട്ട് പഴയപോലുള്ള സ്നേഹബന്ധം വീണ്ടെടുക്കണമെന്ന് സ്റ്റീഫൻ ആന്റണിയോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധത്തിൽ പൊതു ഇടത്തിന്റെ ഇടപെടൽ എത്രത്തോളമാകാമെന്ന പ്രശ്നം ഈ സിനിമ ഉന്നയിക്കുന്നുണ്ട്. സ്വകാര്യയിടമായ ഗൃഹത്തിനുള്ളിൽ സാമ്പ്രദായികമായി ഭാര്യമാർ പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്ന് മലയാളി പുരുഷന്മാർ പൊതുവെ കരുതുന്ന വിധേയത്വവും അനുസരണാമനോഭാവവും, പൊതുസമൂഹത്തിനുള്ളിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഉന്നതസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ഒരു ഭാര്യ പൊതുയിടത്തിലും പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം ഒരുദാഹരണമാണ്. ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന അധികാരമനോഭാവം, സിനിമയിൽ പലപ്പോഴും അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നത് സംബോധനാപദങ്ങളിലൂടെയും സർവനാമങ്ങളിലൂടെയുമാണ്.

ഉദാഹരണം 4

ആന്റണി: 'കുടുംബ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രോട്ടോക്കോളിൽ ഭർത്താവിനാടീ സീനിയോറിട്ടി. എന്നോട് തർക്കുത്തരം പറയാൻ വന്നാൽ നീ ഏതു കോപ്പിലെ മന്ത്രിയായാലും ചവിട്ടിപ്പുറത്താക്കും ഞാൻ. പോടീ പോലീസുമന്ത്രീ—നീ പോയാൽ എനിക്കു പുല്ലാ.'

(ലാൽസലാം (1990) - മലയാള സിനിമ)

'എടീ', 'നീ', 'കോപ്പിലെ മന്ത്രി', 'പോടീ', 'പോലീസുമന്ത്രി' തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങൾ ഉദാഹരണം 4-ലെ സംഭാഷണഭാഗത്തു കാണാം. പ്രയോക്താവിന്റെ മനോഭാവം ആവിഷ്കരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ കൂടിയാണ് ഈ സംബോധനാപദങ്ങളും സംബോധനാപരമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന സർവനാമങ്ങളും. 'ഏതു കോപ്പിലെ മന്ത്രി' എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ അനാദരവ് ആവിഷ്കൃതമാകുന്നു. അധികാരനിലയിൽ ഭർത്താവെന്ന നിലയിൽ തനിക്കുള്ള ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ആന്റണി

എടീ, നീ തുടങ്ങിയ പദങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ആഭ്യന്തരമന്ത്രിയെന്നല്ല പോലീസുമന്ത്രിയെന്നാണ് ആന്റണി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിലകുറഞ്ഞ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ഒരാളെന്ന രീതിയിൽ മിനിസ്റ്റർ സേതുലക്ഷ്മിയെ അടയാളപ്പെടുത്താനാണ് പോലീസുമന്ത്രി എന്നു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. കുറച്ചു പോലീസുകാരുടെ കാര്യം നോക്കുന്ന മന്ത്രിയെന്ന അർത്ഥം (കേരള സമൂഹത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരപ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന അധികാർഥവും) ആ പ്രയോഗത്തിന്. അതിനാൽ ഈ പ്രയോഗരൂപങ്ങളൊന്നും വെറും സർവനാമങ്ങളോ സംബോധനാപദങ്ങളോ പരാമർശകരൂപങ്ങളോ അല്ല, വക്തൃമനോഭാവം കൂടി ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഭാഷാപദങ്ങൾ ആണ്. പറയപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ സംവേദനം ചെയ്യാൻ വ്യക്തിവാചികൾ വഴി കഴിയുമെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന ഉദാഹരണമാണ് 4 എന്ന് ചുരുക്കം.

ഉദാഹരണം 5

മിനിസ്റ്റർ ടി.ഡി. ആന്റണി: (*മരണക്കിടക്കയിലാണ് മന്ത്രി*) 'മിനിസ്റ്റർ സേതുവാണോ സഖാവ് സേതുവാണോ'

സേതുലക്ഷ്മി: (*തേങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട്*) 'ഞാനിനി ചേട്ടനെ വിട്ട് ഒരിടത്തും പോകില്ല.' (ലാൽസലാം (1990) - മലയാള സിനിമ)

വാഹനാപകടത്തിനുശേഷം അത്യാസന്ന നിലയിൽ ആശുപത്രിയിൽക്കഴിയുന്ന ഭർത്താവിനെ കാണുവാൻ സേതുലക്ഷ്മി വന്നപ്പോൾ, അവർക്കിടയിൽ നടന്ന സംഭാഷണമാണ് ഉദാഹരണം 5-ൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. തന്റെ അരികിലിരുന്ന് കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സേതുലക്ഷ്മിയോടായാണ് ആന്റണി അങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നത്. പരസ്യമായി തന്നെ തിരുത്താൻ ശ്രമിച്ച് (സേതു എന്ന് വിളിച്ചതിനെ) ഭർത്താവെന്ന നിലയിൽ തന്നെ അപമാനിക്കാൻ തുനിഞ്ഞ പഴയ സംഭവം താൻ മറന്നിട്ടില്ലെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുക കൂടിയാണ് ആന്റണി. എന്നാൽ, സേതുലക്ഷ്മിയാകട്ടെ ആന്റണിയുടെ ചോദ്യത്തിന് പ്രത്യക്ഷ മറുപടി നൽകുന്നില്ല. ഞാനിനി ചേട്ടനെ വിട്ട് ഒരിടത്തും പോകുകയില്ല എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഭാര്യയായ സേതുവായാണ് താൻ അരികെ ഇരിക്കുന്നതെന്ന് അറിയിക്കുകയാണ് പ്രസ്തുത മറുപടിയിലൂടെ സേതു. ചേട്ടൻ എന്ന അഭിസംബോധനാരീതിയിലൂടെ തന്റെ മനോഭാവത്തിൽ വന്ന മാറ്റവും വിധേയത്വഭാവവും അടിവരയിട്ടു പ്രഖ്യാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് സേതുലക്ഷ്മി.

കാമുകീകാമുകരായിരുന്ന കാലത്തെ സംബോധനാരീതിയിലേക്ക്

മടങ്ങിപ്പോകുന്ന മിനിസ്റ്റർ സേതുലക്ഷ്മി ശ്രോതാവിനോടുള്ള തന്റെ സമീപനരീതിയിൽ വന്ന മാറ്റം കൂടിയാണ് ആവിഷ്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. വെറും സംബോധനാപദമല്ല ചേട്ടൻ എന്ന് ചുരുക്കം. വാക്കുകളിലൂടെ പറയപ്പെടുന്നതിലും അധികം കാര്യങ്ങൾ സംവേദനം ചെയ്യാൻ വ്യക്തിവാചികൾക്ക് കഴിയുമെന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി വെളിവാകുകയാണ്.

വ്യക്തിവാചികൾ വഴി കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഇത്തരം അധികാർഥങ്ങൾ ശ്രോതാക്കൾ വളരെപ്പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചറിയുക തന്നെ ചെയ്യും. മാത്രമല്ല അവരതിനോട് അനുകൂലമായോ പ്രതികൂലമായോ പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യും. അത്തരം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുക.

ഉദാഹരണം 6

ഡാഷ് ബോർഡിൽ ഇരുന്ന ഒരു മുഷിഞ്ഞ ചുവന്ന തോർത്ത് എടുത്തു പ്രഭു ജ്യോതികയുടെ മടിയിലേക്ക് ഇട്ടു.

'നീയാ ഗ്ലാസ്സൊന്നു തുടച്ചേ... മുമ്പോട്ടുള്ള വഴി കാണേണ്ടത് എന്റെ മാത്രം ആവശ്യമല്ല. നിന്റേതു കൂടിയാ...'

നീ എന്ന വിളി! വീണ്ടും ജ്യോതികയുടെ മിഴികൾ എരിഞ്ഞു.

(മഹാപ്രഭു (നോവൽ) കെ.വി. അനൂപ്, 2014 ഡിസംബർ 24-മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്)

ഉദാഹരണം 7

'ഒരു ടിപ്പിക്കൽ കാമുകീ-കാമുക ബന്ധമൊന്നും ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ രൂപപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റേത് പ്രത്യേക പ്രകൃതമാണ്. പരിചയപ്പെടുന്ന ഒരാളുടെ മനസ്സിലേക്ക് ഇടിച്ച് കയറും. ആദ്യമായി ഞങ്ങൾ സ്വകാര്യമായി നേർക്കുനേർ കണ്ട ദിവസം. അന്ന് എനിക്കൊപ്പം കാര്യവട്ടം ഹോസ്റ്റലിലെ കൂട്ടുകാരി സുഷമയും ഉണ്ട്. ഞങ്ങൾ ഫൈൻ ആർട്സ് കോളേജിന്റെ മുന്നിൽ നിന്ന് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. കുറച്ചുദൂരം നടന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ചോദിക്കുകയാണ്. 'നിനക്ക് ദാഹിക്കുന്നോ? നിനക്ക് വെള്ളം വേണോ' നീ എന്ന് വിളിക്കാനുള്ളൊരു സ്വാതന്ത്ര്യമങ്ങ് കൈയേറുകയാണ്. ഒരു ഫോർമാലിറ്റിയുമില്ല. പക്ഷേ, ശബ്ദത്തിൽ വല്ലാത്തൊരു അടുപ്പം നിറഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്.'

(പൊരിവെയിലിൽ ആ സ്നേഹത്തണലിൽ (ഓർമ്മ)-സുലേഖ (ജി. കാർത്തികേയന്റെ ഭാര്യ) 2015 ഏപ്രിൽ 1-15 ഗൃഹലക്ഷ്മി)

ഉദാഹരണം 6-ലും, 7-ലും 'നീ' എന്ന സംബോധനാരീതിയോടുള്ള രു വ്യത്യസ്ത പ്രതികരണങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. ആദ്യമായി കാണുന്ന ജ്യോതികയോട് നീ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് ആംബുലൻസിന്റെ ഗ്ലാസ് തുടയ്ക്കാൻ

പ്രഭു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പരിചയമില്ലാത്തവർക്കിടയിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അനാദരവിന്റെ അധികാർത്ഥം കൂടി നീയ്ക്ക് സൂക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ ലഭ്യമായെന്നു വരും[17] എന്ന് ഈ ഉദാഹരണം (6) കാണിക്കുന്നു. തമ്മിൽ പരിചയപ്പെട്ടിട്ട് ഏതാനും നിമിഷം മാത്രമേ ജ്യോതികയും പ്രഭുവും തമ്മിൽ ആയിട്ടുള്ളൂ. ജ്യോതികയെക്കൊണ്ട് ഗ്ളാസ് തുടപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക മാത്രമല്ല പ്രഭു ചെയ്യുന്നത്. അധികാര സ്വരത്തിൽ ആജ്ഞാപിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത കൃത്യം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ്. പ്രായമായ തന്റെ അച്ഛന്റെകൂടി മുന്നിൽവച്ച് പ്രഭു നടത്തുന്ന സംബോധനാരീതി ജ്യോതികയിൽ അമർഷവും ദേഷ്യവുമാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. വേറെ നിവർത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് (യാത്ര ചെയ്തിരുന്ന ബസ്സ് അപരിചിതമായ ഇടത്തിൽവച്ച് അസമയത്ത് കേടായി. അപ്പോൾ രക്ഷയായത് പ്രഭു ഓടിക്കുന്ന ഈ ആംബുലൻസാണ്) ഇറങ്ങിപ്പോകാനും കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ജ്യോതിക ഒന്നും പറയാതെ 'മിഴികൾ മാത്രം എരിയിക്കുന്നത്.'

ഉദാഹരണം 7-ൽ പരേതനായ മന്ത്രി (സ്പീക്കർ) കാർത്തികേയനുമായുള്ള തന്റെ പ്രണയബന്ധത്തെ അനുസ്മരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധവയായ സുലേഖ ടീച്ചർ. ആദ്യമായി സ്വകാര്യമായി നേർക്കുനേർ കദിവസം അദ്ദേഹം നീ എന്നു വിളിച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണ് ടീച്ചർ പറയുന്നത്. ഉദാഹരണം 6-ൽ നീ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഗ്ളാസ്സ് തുടയ്ക്കുക എന്ന അല്പം ശ്രമകരമായ കൃത്യമാണ് പ്രഭു ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ, ഉദാഹരണം 7-ൽ നീ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് 'ദാഹിക്കുന്നോ വെള്ളം വേണോ' എന്ന അന്വേഷണമാണ് ജി. കാർത്തികേയൻ സുലേഖയോട് നടത്തുന്നത്. സുലേഖയിൽ തനിക്കുള്ള പ്രത്യേക കരുതലിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന അന്വേഷണമാണിത്. ശ്രോതാവിനു ഗുണകരമായ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി നടത്തപ്പെട്ടതു കൊണ്ട് 'നീ' എന്നതിലെ അനാദരവു സൂചന മയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പരസ്പരം പറയപ്പെടാത്ത അനുരാഗം കൊണ്ടുനടക്കുന്നവർ കൂടിയാണവർ. മാത്രവുമല്ല നീ എന്നു വിളിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം കാർത്തികേയൻ കൈയേറുകയാണെന്നത് സുഖകരമായ സന്തോഷത്തോടെയാണ് ടീച്ചർ അനുസ്മരിക്കുന്നത്. ശബ്ദത്തിൽ വല്ലാത്തൊരു അടുപ്പം നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്നതും ടീച്ചർ തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഉദാഹരണം 6-ൽ 'നീ' എന്ന വിളിയിലൂടെ വക്താവിന്റെ ധാർഷ്ട്യമാണ് ശ്രോതാവ് തിരിച്ചറിയുന്നതെങ്കിൽ, ഉദാഹരണം 7-ലെ 'നീ' എന്ന വിളിയിലൂടെ പ്രണയാധിക്യത്തിന്റെ തിരിച്ചറിവാണ് ശ്രോതാവ് അനുഭവിക്കുന്നത്. ഒരേ സംബോധനാരീതി വ്യത്യസ്തപ്രകരണങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്താർത്ഥങ്ങൾ കൈമാറുന്നതിന്റെ തെളിവു കൂടിയാണിവ. പറയപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ അധികം കാര്യങ്ങൾ കൈമാറാൻ സംബോധനാരീതിയിലൂടെ

വക്താക്കൾ ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെ നേർസാക്ഷ്യങ്ങൾ കൂടിയാണവ. അവയുടെ അർത്ഥം നിർണയിക്കുന്നതിൽ ശ്രോതാവിന്റെ മനോഭാവങ്ങൾക്കും പങ്ക്. മാത്രമല്ല, എ.ആർ. പ്രഥമവ്യാകരണത്തിൽ 'നീ'യുടെ പ്രയോഗ ക്രമത്തെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചത് ഈ ഉദാഹരണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതും ഉചിതമായിരിക്കും. 'നീ ഇത് ആരോടു നാം സംസാരിക്കുന്നുവോ അയാളിനെ സദാ കുറിക്കുന്നു. ഇതിനും ആൾഭേദ മില്ല. ആരെ ഉദ്ദേശിച്ചും ഇതിനെ ഉപയോഗിക്കാം.'(പ്രഥമവ്യാകരണം)

പരസ്യവാചകങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ, നിങ്ങൾക്ക്, നമുക്ക് തുടങ്ങിയ സർവനാമങ്ങൾ വർദ്ധമാനമായ തോതിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു. പരസ്യദാതാവ് ഉപഭോക്താവിനോട് (വായനക്കാരനോട്) നേർമുഖഭാഷണം നടത്തുന്നു എന്ന പ്രതീതി ഉളവാക്കാൻ അത്തരം സംബോധനാരീതികൾ കൊണ്ട് കഴിയുന്നുണ്ട്. മറ്റൊരാളുടെ സുഖദുഃ ഖങ്ങളിൽ തല്പരനായ ഒരജ്ഞാത സുമനസ്സ് ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളുടെ പിന്നാമ്പുറത്ത് ഉണ്ടെന്ന തോന്നൽ ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇവ സജീ വമാകുന്നത്.

ഉദാഹരണം 8

ഫെഡറൽ ബാങ്കിന്റെ ഹോം ലോൺ/കാർ ലോൺ സംബന്ധമായ പരസ്യമാണ് ഉദാഹരണം 8-ൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. 'വീട് എന്ന സ്വപ്നം പ്രിയപ്പെട്ടതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു' എന്നാണ് ആ പരസ്യവാചക ത്തിലുള്ളത്. മറ്റൊരാളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ/സ്വപ്നങ്ങൾ അവരറിയാതെ തന്നെ തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരു കൂട്ടം നല്ല മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് ബാങ്ക് എന്നാണ് പരസ്യം പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. അത്തരം നന്മയുള്ളവരാൽ നടത്ത പ്പെടുന്ന പ്രസ്ഥാനമാണ് ബാങ്ക് എന്ന് പരോക്ഷമായി സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക വഴി ബാങ്കിന്റെ പൊതു സ്വീകാര്യതയെ ഉറപ്പിക്കാനാണ് പരസ്യം ഉദ്യമിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യം ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ 'ഞങ്ങൾ' എന്ന സർവനാമം വഹിക്കുന്ന പങ്ക് വലുതാണ്. ബാങ്കിന് മനുഷ്യമുഖം നൽകാനും സജീവമായ സാന്നിധ്യമെന്ന നിലയിൽ ജനമനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കാനും 'ഞങ്ങൾ' എന്ന സർവ്വനാമപ്രയോഗം കൊണ്ട് പരസ്യ ത്തിന് കഴിയുന്നുണ്ട്.

ഉദാഹരണം 9

'നിങ്ങളുടെ വിലപ്പെട്ട സ്വപ്നങ്ങൾ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിൽപ്പരം ആനന്ദം മറ്റൊന്നില്ല' എന്നാണ് അടുത്ത പരസ്യവാചകം പറയുന്നത്.

പ്രസ്തുത പരസ്യവാചകത്തിൽ ആർക്കാണ് ആനന്ദമെന്നത് സന്ദിഗ്ധമായാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. സ്വപ്നം വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നവർക്കോ കൊണ്ടുവരാൻ സഹായിക്കുന്നവർക്കോ ഭാഷാപ്രയോക്താവിന് ഉചിതം പോലെ രണ്ട് രീതിയിലും വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ വാക്യഘടന സഹായകമാകുന്നുണ്ട്. നിങ്ങൾ എന്ന പ്രയോഗിക്കുക വഴി ഉപഭോക്താവിനെ നേരിട്ടഭിസംബോധന ചെയ്യുകയാണെന്ന പ്രതീതി സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്.

ഉപഭോക്താക്കളെ നേരിട്ട് വിളിച്ച് സംസാരിക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന, അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്ന സുമനസ്സുകളുടെ കൂട്ടായ്മയായി ഫെഡറൽ ബാങ്കിനെ അവതരിപ്പിക്കാൻ തന്മൂലം കഴിയുന്നുമുണ്ട്. 'നിങ്ങൾ' എന്ന സർവനാമത്തിന് രണ്ടുതരം പ്രയോഗങ്ങൾ സാധ്യമാണ്. ഒന്ന് പ്രകരണസൂചകത്വപരമായ പ്രയോഗമാണ്. രണ്ടാമത്തേത് വിശേഷിച്ചാരേയും സൂചിപ്പിക്കാതെ സാമാന്യാർഥത്തിലുള്ള പ്രയോഗം. നേർമുഖ സംഭാഷണങ്ങളിൽ മിക്കപ്പോഴും നീ/നിങ്ങൾ എന്നിവ വിശേഷിച്ചൊരു വ്യക്തിയെ/ വ്യക്തികളെ സൂചിപ്പിക്കാനുദ്ദേശിച്ച് പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നവയാണ്. ഉദാഹരണമായി നേർമുഖ സംഭാഷണങ്ങളിലെ, 'നിങ്ങൾ വരുന്നോ', 'നീ പോയോ' എന്നൊക്കെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ വിശേഷിച്ചൊരു വ്യക്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്/സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തപ്പെടുന്നവയാണ്. എന്നാൽ, ഉദാഹരണം 9-ലെ 'നിങ്ങളുടെ വിലപ്പെട്ട സ്വപ്നങ്ങൾ' എന്നത് അത്തരം അർഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒന്നല്ല. പരസ്യം വായിക്കുന്ന ആരെയും(പ്രത്യേകിച്ച് ആവശ്യമുള്ള ഉപഭോക്താക്കളെ) അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ ഉപയുക്തമായ പ്രയോഗമാണ് ഇവിടത്തെ 'നിങ്ങൾ' എന്നത്. എന്നാൽ, ഓരോ വ്യക്തിയേയും പ്രത്യേകം അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന സംവേദന തന്ത്രമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. പ്രയോഗാനുഭവത്തിൽ ഈ രണ്ടുതരം അർഥങ്ങളുടെയും കലർപ്പാണ് വായനക്കാർക്ക് അനുഭവവേദ്യമാകുക. അതായത് നിങ്ങൾ എന്നതിലൂടെ, തന്നെ വിശേഷിച്ച് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്ന അർഥപ്രതീതിയും സാമാന്യാർഥത്തിനു പുറമേ വായനക്കാരിൽ ജനിക്കുന്നുണ്ട്; ഇരുതരം അർഥങ്ങളുടെയും സമ്യക്കായ ചേരുവയിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്ന പുതിയൊരു അർഥാനുഭവതലം പ്രദാനം ചെയ്യാൻ പ്രസ്തുത പരസ്യവാചകത്തിനുള്ള ശേഷിയാണ് പരസ്യത്തിന്റെ സാഫല്യത്തിനു കാരണമാകുന്നത്.

ഉദാഹരണം 10

'നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം സൂര്യാടിവി'

മലയാളത്തിലെ പ്രമുഖചാനലുകളിലൊന്നായ സൂര്യാടിവിയിൽ

ആവർത്തിച്ച കേൾക്കാറുള്ള പരസ്യവാചകമാണ്. ഉദാഹരണം 10-ൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങൾക്ക് ടിവിയുണ്ടെന്നും അത് സൂര്യാടിവിയാണെന്നും (പൂർവധാരണവഴി) സ്ഥാപിക്കുന്ന പരസ്യവാചകമാണിത്. ഉപഭോക്താക്കളുമായി നേരിട്ടു സംവദിക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന, അവരുടെ സ്വന്തമായി അറിയപ്പെടാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്ഥാപനമായി ഒരു സ്വകാര്യ ചാനലിനെ ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കാൻ ഈ പ്രയോഗത്തിലൂടെ കഴിയു. ഈ പരസ്യവാചകത്തിലെ 'നിങ്ങൾ' ഒരു പ്രത്യേക വ്യക്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് നടത്തപ്പെട്ടവയല്ല. ചാനൽ കാണുന്ന/കാണാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന ഏതു പ്രേക്ഷകനും ആ 'നിങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടും'. അതിനാൽത്തന്നെ ഓരോ വ്യക്തിയേയും പ്രത്യേകം അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതായും അനുഭവപ്പെടും. ഉദാഹരണം 9-ന്റെ അപഗ്രഥനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപോലെ രണ്ടുതരം അർഥസാധ്യതകളുടെയും കലർപ്പാണ് ഈ പ്രയോഗവും ശ്രോതാക്കളിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നത്.

ഇതിലേതെങ്കിലും ഒരർത്ഥം മാത്രമായി ചുരുക്കി പ്രസ്തുത പ്രയോഗത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഭാഷാപ്രയോക്താക്കളുടെ അർഥാനുഭവലോകം ഉചിതമായി കരുതുകയില്ല. അത്തരമൊരു ഉദാഹരണം കുനോക്കുക.

ഉദാഹരണം 11

റിയാലിറ്റി ഷോ അവതാരകയായ മേരിക്കുട്ടിയെ കയറിപ്പിടിച്ചതിന് പിടിയിലായ യുവാവ് പോലീസിനോട് 'എന്നെ വെറുതെവിടണം സാറേ... അവളെന്റെ സ്വന്തമാ...'

പൊലീസ്: 'ഏതു വകുപ്പിലാ അവള് നിനക്കു സ്വന്തമെന്നു പറഞ്ഞത്?'

യുവാവ്: 'ഷോയിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അവൾ പറയാറുണ്ട് നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം മേരിക്കുട്ടി എന്ന്.'

(രാജ് വല്ലത്ത്, വാസുപുരം, ഫലിതബിന്ദുക്കൾ 2014 ജൂൺ 14 മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്)

ഇവിടെ യുവാവ്, മേരിക്കുട്ടി പ്രയോഗിച്ച 'നിങ്ങൾ' എന്ന സർവ്വനാമത്തിന്റെ പരാമർശക സൂചകസ്ഥാനത്ത് സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണ്. സാമാന്യാർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രസ്തുത 'നിങ്ങളിൽ' പ്രകരണസൂചകത്വപരമായ ഒരു 'നിങ്ങളും' ഉള്ളടങ്ങിക്കിടപ്പുണ്ട് എന്നാണിത് തെളിയിക്കുന്നത്. കൃത്യമായ സൂചകസ്ഥാനമുള്ള സർവ്വനാമമായി മേരിക്കുട്ടിയുടെ 'നിങ്ങളെ' യുവാവ് വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണ്. പ്രയോഗപ്രകരണം യുവാവ് കണക്കിലെടുക്കുന്നില്ല.

പരസ്യങ്ങളിൽ 'നിങ്ങൾ' എന്ന സർവ്വനാമം വ്യാപകമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. പ്രശസ്തരായ വ്യക്തികൾ ഉപഭോക്താക്കളോടു നേരിട്ടു സംഭാഷണം ചെയ്യുന്ന നിലയിലുള്ള പരസ്യങ്ങളിൽ, ഉപഭോക്താവിനോടുള്ള വ്യക്തിപരമായ അടുപ്പവും പരിഗണനയും പ്രകടിപ്പിക്കാനും സ്നേഹബുദ്ധ്യാലുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രശസ്തരായ തങ്ങൾ നൽകുന്നു എന്ന പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കാനും 'നിങ്ങൾ' എന്ന അഭിസംബോധന പ്രയോജനപ്പെടുന്നു.

ഉദാഹരണം 12

'നിങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്രദമല്ലാത്ത ഗൃഹോപകരണങ്ങളെല്ലാം നല്കി ഉപയോഗമുള്ളത് നേടൂ'

(പ്രസ്റ്റീജ് ഗൃഹോപകരണങ്ങളുടെ പരസ്യവാചകം)

പ്രമുഖ ബോളീവുഡ് ദമ്പതികൾ അഭിഷേക് ബച്ചനും ഐശ്വര്യാറായിയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പരസ്യമാണിത്. യഥാർഥ പരസ്യദാതാക്കൾ പ്രസ്റ്റീജ് കമ്പനിയാണ്. അവർക്കപ്പുറം മറ്റൊരു അഭിസംബോധകനെ (*ഇവിടെ ഒരുപേർ*) പരസ്യം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. പഴയ സാധനം മാറ്റിക്കിട്ടുന്നത് ഏവർക്കും സൗകര്യപ്രദമായ കാര്യമാണെന്ന പൊതുധാരണയുടെ പിൻബലത്തിലാണ് പരസ്യവാചകം ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഉപയോഗപ്രദമല്ലാത്ത പഴയ സാധനങ്ങൾ (ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റാത്തവിധം മോശമായ) മാറ്റി വാങ്ങാൻ ആണവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഉപഭോക്താവിന് ഗുണകരമായ കൃത്യം ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനാൽ പ്രസ്തുത നിർദ്ദേശം അപമര്യാദകരമായി അനുഭവപ്പെടുകയുമില്ല. ഐശ്വര്യറായിയും അഭിഷേക് ബച്ചനും സംയുക്തമായി നടത്തുന്ന പ്രസ്തുത നിർദ്ദേശം, ഉപഭോക്താവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വ്യക്തിപരമായ അനുഭവമായി പരിവർത്തിപ്പിക്കാൻ 'നിങ്ങൾ' എന്ന സർവനാമ പ്രയോഗം കൊണ്ട് കഴിയുന്നുണ്ട്.

സർവ്വനാമങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വ്യാപകമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് 'ഞാൻ' ആണ്. സംഭാഷണ കർത്താവിനെ കുറിക്കുന്ന എന്ന പ്രാഥമിക ധർമത്തിനപ്പുറം വ്യത്യസ്തമായ പ്രയോഗധർമങ്ങളും ഇവയ്ക്ക് ഉണ്ട്. നേരാജ്ഞകളും നേർനിർദ്ദേശങ്ങളും പൊതുവെ അനാദരവുപരങ്ങളായി കരുതപ്പെടുമല്ലോ. ഉദാഹരണമായി 'നിങ്ങൾ തരണം', 'നിങ്ങൾ ചെയ്യണം' തുടങ്ങിയവ. അതിനാൽ അത്തരം പ്രയോഗരീതികളിൽ കഴിവതും മിതത്വം പുലർത്താൻ ഭാഷാപ്രയോക്തൃലോകം ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ട്. ശ്രോതാക്കളെ മുഷിപ്പിക്കാതെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൈമാറാൻ ഉത്തമപുരുഷ സർവ്വനാമങ്ങൾ ചില വേളകളിൽ ഉപകരിക്കാറുണ്ട്.

ഉദാഹരണം 13

'ഞാനും വരുന്നു, എന്നെയും കൊണ്ടുപോകണം.'

(ആറുമാസക്കാരിയെ ഒരുക്കിയതിനുശേഷം ഭർത്താവിനോടായി ഭാര്യ പറഞ്ഞ ഉക്തി. ഭർത്താവ് പുറത്തേക്കു പോകാൻ ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. അല്പം കൊഞ്ചലോടെ ഉച്ചരിച്ച ഉക്തികളായിരുന്നു ഇവ.)

കൊച്ചുകുട്ടിയെക്കൂടി പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയായിരുന്നു ഭാര്യ. എന്നാൽ ഉപയോഗിച്ച സർവനാമങ്ങൾ ഞാൻ, എന്നെ എന്നിങ്ങനെയാണ്. അല്പം കൊഞ്ചലോടെ കുഞ്ഞിനെ ഉയർത്തിക്കാട്ടി ഉച്ചരിച്ച പ്രസ്തുത ഉക്തിയുടെ അർത്ഥം പിടികിട്ടുന്നതിൽ ഭർത്താവിന് യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. അതായത് ആരെ കൊണ്ടുപോകാനാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്ന കാര്യം തിരിച്ചറിയാൻ ഭർത്താവിന് ക്ലേശമുണ്ടാകുന്നില്ല. 'കുഞ്ഞിനെക്കൂടി കൊണ്ടുപോകണം' എന്ന കർശനനിർദ്ദേശത്തെക്കാൾ സൗമ്യവും ഹൃദ്യവുമാണ് ഉദാഹരണം 13-ലെ ഉക്തികൾ. പറയുന്നതിലെ കൊഞ്ചലും, നിർദ്ദേശത്തിന്റെ പാരുഷ്യം കുറയ്ക്കാൻ പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഉദാഹരണം 14

'എന്നെ കുളിപ്പിക്കുന്നില്ലേ?'

(ഒരുമാസക്കാരിയായ കുഞ്ഞിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് വേലക്കാരിയോടായി വീട്ടമ്മ പറഞ്ഞ ഉക്തി)

കുഞ്ഞിനെ മടിയിൽക്കിടത്തിക്കൊണ്ട് അല്പം കൊഞ്ചലോടെ വേലക്കാരിച്ചേച്ചിയോടായി ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ട ഉക്തിയാണ് ഉദാഹരണം 14-ൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. കുഞ്ഞിനെ കുളിപ്പിക്കാൻ സമയമായെന്ന് പരോക്ഷമായി ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് വീട്ടമ്മ. 'കുട്ടിയെ കുളിപ്പിക്ക്' ' എന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിലും ആദരവുപരമായ പ്രയോഗമാണ് വക്താവ് ഉദാഹരണം 14-ൽ നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. സൗഹാർദ്ദപരമായ ബന്ധം തങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടാവണമെന്ന് ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് ഇത്തരം പ്രയോഗം വക്താവ് ശ്രോതാവിനോടായി നടത്തുന്നത്.

ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളെ പ്രകരണനിഷ്ഠമായിത്തന്നെ വിലയിരുത്തിയാലേ പ്രയോഗമൂല്യം ലഭ്യമാകൂ. എന്തെന്നാൽ, പ്രകരണത്തിൽനിന്നും അടർത്തിമാറ്റി 'എന്നെ കുളിപ്പിക്കൂ' എന്ന ഉക്തിയെ അപഗ്രഥിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലേക്കേ ഭാഷാപ്രയോക്താക്കളെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കൂ. എന്തെന്നാൽ ആരോ തന്നെ കുളിപ്പിക്കാൻ

ആവശ്യപ്പെടുകയാണെന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരാനേ അത്തരം അപഗ്രഥനങ്ങൾ ഉതകൂ. കൊച്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളെ അനുകരിക്കും വിധം അല്പം കൊഞ്ചലോടെ പ്രസ്തുത ഉക്തി ഉച്ചരിച്ചത് രണ്ടുമാസക്കാരിയായ കുഞ്ഞിനെ മടിയിൽക്കിടത്തിക്കൊണ്ട് കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മയാണെന്നും പതിവായി കുഞ്ഞിനെ കുളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയോടായാണ് പ്രസ്തുത ഉക്തി നടത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നും, കുഞ്ഞിനെ കുളിപ്പിക്കുന്ന പതിവു സമയത്തോടടുത്തായാണ് അമ്മ അങ്ങനെ പറഞ്ഞതെന്നും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഉക്തിയിലെ 'എന്നെ'യുടെ പരാമർശകസൂചകസ്ഥാനം ഉച്ചരിച്ച അമ്മയിൽനിന്നും കുഞ്ഞിലേക്കു മാറുന്നു. എങ്കിലേ ഉചിതമായ അർത്ഥരൂപീകരണം സാധ്യമാകൂ. ഉദാഹരണം 13,14 എന്നിവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, കേരളപാണിനി, ഞാൻ എന്ന സർവ്വനാമത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. 'ഞാൻ–ഒരാൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ അയാൾ തന്നെത്താൻ പേരു പറഞ്ഞു സംസാരിക്കുകയില്ല. ഞാൻ എന്ന പദത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഞാൻ എന്നതു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളിനെ സദാ കുറിക്കുന്നു. ഇതിന് ആൾഭേദമില്ല. ആർക്കും അവനവനെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഞാൻ എന്നു പ്രയോഗിക്കാം' (പ്രഥമവ്യാകരണം) കേരളപാണിനി പറഞ്ഞ നിയമക്രമം എപ്പോഴും 'ഞാനി'ന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ പാലിക്കപ്പെടണമെന്നില്ല എന്ന് ഈ ഉദാഹരണം തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്.

സംഭാഷണശേഷിയില്ലാത്ത കുഞ്ഞിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ടാണ് അമ്മയ്ക്കിത്തരമൊരു പ്രയോഗം നടത്താനാകുന്നത് എന്ന നിലയിൽ സമീപിക്കുന്നതിലും ഉചിതം പ്രകരണത്തിൽ ചില പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ അമ്മയെ സഹായിക്കുന്ന ഉക്തിയെന്ന നിലയിൽ അമ്മ മനഃപൂർവ്വം അത്തരമൊരു പ്രയോഗം നടത്തുകയായിരുന്നു എന്ന് കരുതുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ സൗഹാർദ്ദപരമായ രീതിയിൽ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൈമാറാനും ഊഷ്മളമായ മനുഷ്യബന്ധം വേലക്കാരിച്ചേച്ചിയുമായി സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനും സഹായിക്കുന്ന ഉക്തിയാണ് ഉദാഹരണം 14-ലേത്.

കേരളപാണിനി സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ആർക്കും അവനവനെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഞാൻ എന്നു പ്രയോഗിക്കാം എന്നത് ഒരു കാലത്ത് കേരള സാമൂഹ്യ സാഹചര്യത്തിൽ സംഭാവ്യമായിരുന്നില്ല. ജാതിയിലും സ്ഥാനത്തിലും അധികാരനിലയിലും ഉന്നതസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നവരുടെ മുന്നിൽ 'ഞാൻ' എന്ന സർവ്വനാമം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്നത്

ഒരുകാലത്ത് അനുവദനീയമായിരുന്നില്ല.[18] സാമൂഹ്യ പദവി നിർണാ യകരൂപമായിരുന്നു ഞാൻ.

കാട്ടുകുതിര എന്ന മലയാള സിനിമയിൽ ഇതേപ്രശ്നം കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ ജാതിയിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന കോവിലകത്തെ രാമൻ നായരെ, തെങ്ങുകയറ്റക്കാരൻ (താഴ്ന്ന ജാതിയിൽപ്പെട്ട) താൻ എന്നു വിളിച്ചതാണ് കോലാഹലത്തിന് കാരണമാകുന്നത്.

ഉദാഹരണം 15

കോവിലകത്തെ ആനക്കാരനായ രാമൻ നായർ: 'ആരാത്? രാഘവനല്ലേ. നിൽക്കു അവിടെ. അത്രയ്ക്ക് ധിക്കാരം കൊള്ളില്ലല്ലോ. നീ എന്താ, കളിക്കുന്നോ? എന്താ നീ ധരിച്ചുവച്ചിരിക്കണേ. എത്ര പ്രാവശ്യാന്നു വച്ചിട്ടാ ചതിക്ക്വാ, നീ ആരാ തട്ടാൻ പതികനോ?'

(ബലമായി രാഘവനെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നു.)

രാഘവൻ (*കോപത്തോടെ*): 'തനിക്കിത് എന്തിന്റെ കേടാ'

രാമൻ നായർ: (*ഞെട്ടുന്നു*) 'താനോ?'

രാഘവൻ: 'പിന്നെ ആരാ? ആനയോ?'

രാമൻ നായർ: 'അത്രയ്ക്കങ്ങ് വേണോ രാഘവാ'

രാഘവൻ: 'എന്നെ വിളിച്ചതെന്തിനാന്നു പറ. എനിക്കങ്ങ് പോകണം.'

(കാട്ടുകുതിര (1990) - മലയാളസിനിമ)

കോവിലകത്തെ ആനക്കാരൻ രാമൻ നായരും തെങ്ങുകയറ്റക്കാരനായ രാഘവനും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണമാണ് ഉദാഹരണം 15-ൽ കൊടു ത്തിരിക്കുന്നത്. തന്റെ അധികാരവും പ്രാമാണിത്വവും പ്രകടിപ്പിക്കാനുത കുന്ന സർവ്വനാമങ്ങളാണ് രാമൻ നായർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. 'നീ' എന്നു പ്രയോഗിക്കുക വഴി അധികാര നിലയിലെ തന്റെ ഉയർന്ന സ്ഥാനവും, ശ്രോതാവിന്റെ താഴ്ന്ന സ്ഥാനവുമാണയാൾ ഇവിടെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്. എന്നാൽ, രാഘവൻ, രാമൻ നായരെ 'താൻ' എന്നു വിളിക്കുന്നതോടെ ഈ അധികാരസങ്കല്പംതന്നെയാണ് രാമൻ നായരുടെ മുന്നിൽ തകർന്നു തരിപ്പണമാകുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണയാൾ മുഖത്തടിക്കുന്നതുപോലെ നിന്നുപോകുന്നത്. കോവിലകത്തിന്റെ പ്രതാപകാലത്തെന്നപോലെ തമ്പുരാനെന്തുവേണമെന്നു രാഘവൻ തിരിച്ചു ചോദിക്കുമെന്നാകണം രാമൻനായർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു സന്ദർഭം നോക്കുക.

ഉദാഹരണം 16

കൊച്ചുവാവ: 'തമ്പുരാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ'

രാമൻ നായർ: 'അയ്യോ! രാമൻ നായർ'

കൊച്ചുവാവ: 'എങ്കി രാമൻ നായര്'

(കാട്ടുകുതിര (1990) - മലയാളസിനിമ)

പുതിയ അധികാരനിലകൾ സമൂഹത്തിൽ ഉയർന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്ന് രാമൻ നായർക്ക് ബോധ്യം വന്നതിനുശേഷം 'കാട്ടുകുതിര' സിനിമയിൽ നടന്ന സംഭാഷണ ഭാഗത്തുനിന്നെടുത്തിട്ടുള്ള ഉക്തികളാണ് ഉദാഹരണം 16-ൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. പട്ടിണിയും പരിവട്ടവും കൊണ്ട് പൊറുതിമുട്ടുന്ന കോവിലകത്ത്, തമ്പുരാൻ ചമഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ കാര്യമില്ലെന്ന് രാമൻ നായർക്ക് ബോധ്യമാകുന്നു. ഉദാഹരണം 15-ൽ 'താൻ' എന്നു വിളിച്ചതിന്റെ പേരിൽ രാഘവനുമായി കലഹിക്കാൻ ഒരുമ്പെടുകയാണ് രാമൻ നായർ. എന്നാൽ, ഉദാഹരണം 16-ലാകട്ടെ കൊച്ചുവാവ മുതലാളിയെ, തന്നെ തമ്പുരാൻ എന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വിലക്കുകയാണയാൾ.

നമ്മൾ എന്ന സർവ്വനാമം 'ഞാൻ', 'നീ', 'അവൻ' എന്ന മൂന്നു പുരുഷനേയും ക്രോഡീകരിക്കുന്ന എന്ന് അർഥത്തിൽ വിശേഷമുണ്ടെന്ന് കേരളപാണിനി പറയുന്നുണ്ട് (രാജരാജവർമ്മ, എ.ആർ., 1996: 134).[19] ഈ അർഥവിശേഷംമൂലം വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യത്തെ ശ്രോതാക്കൾക്കുകൂടി പങ്കാളിത്തം അല്ലെങ്കിൽ താല്പര്യമുള്ള പൊതുക്കാര്യം എന്ന നിലയിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ 'നമ്മൾ' എന്ന സർവ്വനാമം പലപ്പോഴും പ്രയോജനപ്പെടാറുണ്ട്.

ഉദാഹരണം 17

'എനിക്കൊരു റഫറൻസ് കിട്ടിയിട്ടാണ് വിളിക്കുന്നത്. ...... തസ്ലിം നമുക്ക് ഇമ്മീഡിയറ്റായിട്ട് ഒരു വേക്കൻസി വന്നിരിക്കുകയാണ്. യങ് ടാലന്റ്സിനെയാണ് നമ്മൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.'

(റെഡ് എഫ്.എം. റേഡിയോയിലെ ഹലോ മൈ ഡിയർ റോംഗ് നമ്പേഴ്സ് എന്ന പരിപാടിയിൽ നിന്ന്—2013 സെപ്റ്റംബർ 11)

റെഡ് എഫ്.എം. റേഡിയോയിലെ ഒരു പരിപാടിയാണ് ''ഹലോ മൈഡിയർ റോംഗ് നമ്പേഴ്സ്''. ആളെപ്പറ്റിക്കാനായി നടത്തുന്ന ഫോൺ കോളുകളാണ് പ്രസ്തുത പരിപാടിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. സംഭാഷണത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ എനിക്കെന്നുപയോഗിക്കുന്ന കമ്പനി മേധാവി, സംഭാഷണത്തിന്റെ അഞ്ചോ ആറോ ഊഴം കഴിയുമ്പോഴേക്ക് നമുക്ക്, നമ്മൾ എന്നൊക്കെയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അപരിചിതത്വത്തിന്റെ മറനീങ്ങി, കൂടുതൽ അടുപ്പം ശ്രോതാവുമായി സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനും കമ്പനിയുടെ ആവശ്യം നിങ്ങളുടെ കൂടിയാണെന്നും, നിങ്ങളെ കമ്പനിയുടെ ഭാഗമായാണ് കമ്പനി കാണുന്നതെന്നുമുള്ള കാര്യം അറിയിക്കാനും പ്രസ്തുത 'നമ്മൾ' പ്രയോഗത്തിലൂടെ കമ്പനി മേധാവി ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

അതുപോലെ തന്നെ തനിക്ക് വ്യക്തിപരമായി ലഭിച്ച റഫറൻസ് അനുസരിച്ചാണ് വിളിക്കുന്നതെന്നുള്ള തോന്നൽ ശ്രോതാവിൽ ഉളവാക്കാൻ എനിക്ക് എന്ന സർവ്വനാമം കമ്പനി മേധാവിക്ക് ഉപകാരപ്പെടുന്നുണ്ട്. കമ്പനി മേധാവിയുടെ സവിശേഷ പരിഗണന പതിഞ്ഞ പേരാണ് ശ്രോതാവിന്റേതെന്ന ധാരണയെ കൂടുതലുറപ്പിക്കാൻ 'തസ്ലിം' എന്ന് പേരെടുത്തു വിളിക്കുക വഴിയും കമ്പനി മേധാവി ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. പറയപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ അധികം കാര്യങ്ങൾ സംവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിൽ സർവനാമങ്ങളുടെയും സംജ്ഞാനാമങ്ങളുടെയും പങ്ക് വ്യക്തമാക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ കൂടിയാണിത്.

ഉദാഹരണം 18

'നമുക്കിനി ഹാളിലേക്ക് കേറാം.'

(സെമിനാർ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് വകുപ്പധ്യക്ഷൻ പുറത്തുനില്ക്കുന്നവരോടായി പറഞ്ഞത്)

'ഇവിടെ വകുപ്പധ്യക്ഷൻ നേരാജ്ഞയുടെ രൂപം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല എന്നു കാണാം. പറയുന്ന ആളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നൽകുന്ന നിർദ്ദേശമാണിത്. അതിനാൽ മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകുന്ന കർശന നിർദ്ദേശമെന്ന പ്രതീതി ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. ശ്രോതാക്കൾ സ്വമനസ്സാലേ ചെയ്യുന്ന/ചെയ്യേണ്ട കാര്യമെന്ന നിലയിൽ പ്രസ്തുത കൃത്യത്തെ അവതരിപ്പിക്കാനും 'നമ്മൾ' പ്രയോഗം ഇവിടെ സഹായകമാകുന്നുണ്ട്.

ഉദാഹരണം 19

'നമ്മുടെയാണോ കാർ.'

(ബന്ധുവിന്റെ വീട്ടുമുറ്റത്തുകിടക്കുന്ന പുതിയ കാർ കണ്ട് ഒരാൾ ചോദിച്ച ഉക്തിയാണിത്. അടുത്ത ബന്ധുവിന്റെ കാർ ചൂണ്ടിയാണ് അയാൾ പ്രസ്തുത ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുന്നത്.)

നിങ്ങളുടെയാണോ കാർ എന്ന് ചോദിക്കുന്നതിലും ആദരവുപരമായ പ്രയോഗമായതുകൊണ്ടാണ് 'നമ്മുടേ'തെന്ന് തന്നേക്കൂടി ചേർത്തുകൊണ്ട് ചോദിക്കുന്നത്. ശ്രോതാവും വക്താവും തമ്മിൽ സമാനമനോഭാവത്തിന്റെ, ഒരുമയുടെ (വ്യാജ) പ്രതീതി സൃഷ്ടിക്കാൻ ഇത്തരം അന്വേഷണങ്ങൾ കൊണ്ടാവും എന്നതുതന്നെ കാരണം.

കൊച്ചുകുട്ടികൾ ഇത്തരം പ്രയോഗാർഥങ്ങൾ പൊതുവെ ഗ്രഹിച്ചുകാണാറില്ല. അത്തരമൊരു സന്ദർഭം നോക്കുക.

ഉദാഹരണം 20

'നിങ്ങടെയാണോ കപ്പ്?'

(അടുത്തവീട്ടിലെ നാലുവയസ്സുകാരനായ കുട്ടി, വീട്ടിൽക്കണ്ട പുതിയ കപ്പിനെക്കുറിച്ച് ഉന്നയിച്ച ചോദ്യമാണ് ഉദാഹരണം 20-ൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്).

അടുത്ത വീട്ടിൽക്കാണുന്ന ഏതു പുതിയ സാധനവും കുട്ടി ഇത്തരം നിശിത ചോദ്യങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കാറുണ്ട്. അകൽച്ചയുടെ, പരസ്പരമുള്ള താല്പര്യക്കുറവിന്റെ ചോദ്യം ചെയ്യലിന്റെ സ്വരലാഞ്ഛന പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അന്വേഷണങ്ങളായി അത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ അനുഭവപ്പെട്ടാൽ അത്ഭുതപ്പെടേതില്ല. 'നമ്മുടെയാണോ കപ്പെന്ന്' ചോദിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊടുത്താൽ കുട്ടി സമ്മതിച്ചുതരുകയുമില്ല. പ്രായോഗികമായി നോക്കുമ്പോൾ കുട്ടിയുടെ ഭാഗം ശരിയാണുതാനും. എന്തെന്നാൽ, അവന്റെയോ അവന്റെ വീട്ടുകാരുടെയോ അല്ലല്ലോ കപ്പ്. പിന്നെന്തിന് അത്തരം സർവ്വനാമം ഉപയോഗിക്കണമെന്നേ കുട്ടി ചിന്തിക്കൂ. സാമൂഹ്യ വളർച്ചയുടെ ഒരു ഘട്ടം കൂടി പിന്നിടുന്നതോടെ മാത്രമേ ഇത്തരം പ്രയോഗാർഥങ്ങൾ കുട്ടികൾ ഗ്രഹിക്കാനാരംഭിക്കൂ.

അവൻ, അവൾ, അത് തുടങ്ങിയ സർവ്വനാമങ്ങൾ മധ്യമപുരുഷ സർവ്വനാമങ്ങളാണെന്ന് കേരള പാണിനി പറയുന്നുണ്ട്. അവയുടെ പ്രയോഗത്തെ വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ അവൻ എന്നത് ഒരിക്കൽ പേരു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞ ഒരു പുരുഷനുപകരം നിൽക്കുന്നു എന്നും അവൾ എന്നത് ഒരിക്കൽ പേരുപറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞ സ്ത്രീക്കുപകരം നിൽക്കുന്നുവെന്നും എഴുതുന്നുണ്ട്.[20] ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞ പേര് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ ഉതകുകയാണ് ഇതിന്റെ ഉപയോഗം എന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. അത് എന്ന പദം സാധാരണയായി ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾക്കുപകരം നിൽക്കുന്നു എന്നും സ്ത്രീപുരുഷഭേദം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തപ്പോൾ ജീവനുള്ള വാക്കുകൾക്കു പകരം നിൽക്കുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഈ സർവ്വനാമങ്ങളുടെ പ്രയോഗരീതിയിൽ മലയാളീസമൂഹം പുലർത്തുന്ന സാംസ്കാരിക ചിട്ടകൾ വിശദമായി പരിശോധനാവിധേയമാക്കേതാണ്.[21]

ഉദാഹരണം 21

'ഞാൻ കുമാരൻ കുട്ടി' തല തുവർത്തിക്കൊണ്ട് കുമാരൻ കുട്ടി ആംബുലൻസ് ഡ്രൈവറെ നോക്കി.

'ഇത് എന്റെ മോള് ജ്യോതിക'

'ഓ' ചെറുപ്പക്കാരൻ വല്യ താല്പര്യം കാണിച്ചില്ല.

'ഞങ്ങളു വേണമെങ്കിൽ പുറകിൽ ഇരുന്നോളാമായിരുന്നു' ബാഗ് മടിയിൽവച്ചുകൊണ്ട് കുമാരൻ കുട്ടി ഒന്നുകൂടി ഒതുങ്ങിക്കൂടി.

'ഓ... വേ...'

... ...

'തൂങ്ങിച്ചത്ത ഒരു പെണ്ണിന്റെ ശവം കൊണ്ടുപോയിട്ട് വരുന്ന വഴിയാ...

ശവം പൊതിഞ്ഞ പായ പുറകിൽ കിടപ്പുണ്ട്' കുമാരൻകുട്ടി ചെറുപ്പക്കാരനെ ഒന്നു നോക്കി.

'ആ പായ എനിക്കെന്തിനാണെന്നല്ലേ ചേട്ടൻ ചിന്തിച്ചത്' ചെറുപ്പക്കാരൻ ഒന്നു ചിരിച്ചു.

... ...

ചെറുപ്പക്കാരൻ ഉറക്കെ ഒന്നു ചിരിച്ചു. ജ്യോതിക മുഖം ചുളിച്ച് കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തി.

'എന്തൊരു മനുഷ്യൻ' എന്നു പിറുപിറുക്കുകയും ചെയ്തു.

'ഇവൾക്ക് എത്ര വയസ്സ്' ചെറുപ്പക്കാരൻ കുമാരൻകുട്ടിയെ നോക്കി.

'ഇരുപത്'

'അറുപത് ആയില്ലല്ലോ... അവളു പൊറുപൊറുക്കുന്നു. അതാ ചോദിച്ചത്.'

അവൾ എന്ന പ്രയോഗവും ജ്യോതികയ്ക്ക് ഒട്ടും രസിച്ചില്ല.

(മഹാപ്രഭു (നോവൽ)കെ.വി.അനൂപ്, 2014 ഡിസംബർ 20 മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്)

ഉദാഹരണം 22

ടിനിടോം: 'ആദ്യത്തെ കുട്ടി പിറന്നപ്പോൾ അവൻ (ഗിന്നസ് പക്രു) ലോകത്തിന്റെ നെറുകയിലായിരുന്നു. കുഞ്ഞിന് സുഖമില്ലാതെ എറണകുളത്തെ സ്വകാര്യ ആശുപത്രിയിൽ കഴിയുമ്പോഴും ഞാനവനോട് പറയും സാരമില്ലെടാ, ഒരാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ എല്ലാം ശരിയാകും.' ഒരു ദിവസം വെളുപ്പിനെ നാലുമണിക്ക് അവൻ വിളിച്ചു. 'മോള് പോയെടാ' ഞാൻ ഉടൻ തന്നെ അവിടെ ചെന്നു. ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ സെൻസർ ചെയ്തു കളയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നൊരു ദിവസമാണ് അത്. ഇപ്പോഴും ഇത് പറയണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചതല്ല.

(2012 ഡിസംബർ 16-31 വനിത)

ഉദാഹരണം 23

'വി.എസ്സിന്റെ വാക്കുകൾ തന്നെയാണ് റിപ്പോർട്ടിൽ (സംസ്ഥാന സമ്മേളന റിപ്പോർട്ട്) അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ആയുധങ്ങളാക്കിയത്. ടി.പി. ചന്ദ്രശേഖരനെ ധീരനായ കമ്യൂണിസ്റ്റ് എന്നു വി.എസ്. വിശേഷിപ്പിച്ചു. എസ്. രാമചന്ദ്രൻ പിള്ള പങ്കെടുത്ത റിപ്പോർട്ടിങ്ങിൽ പങ്കെടുക്കാതെ ടി.പി.യുടെ വീട്ടിൽ പോയി. പോകുന്ന വിവരം പാർട്ടിയോട് മറച്ചുവച്ചു. അതേസമയം ആർ.എം.പി. പ്രവർത്തകർ തകർത്ത പ്രവർത്തകരുടെ വീടുകൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയില്ല. ലാവ്‌ലിൻ കേസിലും കൂടംകുളം സമരത്തിലും പൊളിറ്റ് ബ്യൂറോയുടെ നിലപാടുകൾക്ക് വിരുദ്ധ നിലപാട്

എടുത്തു. പി. കരുണാകരൻ അന്വേഷണക്കമ്മീഷനെ വി.എസ്. അധിക്ഷേപിച്ചു. സംസ്ഥാന സമിതി അംഗമായ എസ്. രാജേന്ദ്രനെ അവൻ, ഇവൻ എന്നൊക്കെയാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചത്. കൂടംകുളം യാത്ര വിമർശിച്ച മുതിർന്ന നേതാവിനെ നാലുമക്കൾക്കൊപ്പം ഭാര്യയെ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ ആക്കിയ വിദ്വാനാണെന്ന് വി.എസ്. വിമർശിച്ചു. കൂടംകുളം യാത്രയെ എതിർത്ത പൊളിറ്റ് ബ്യൂറോയെ 'ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെ ബുദ്ധികേടെന്ന്'' വി.എസ്. വിമർശിച്ചു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വി.എസ്സിനെ പ്രതിപക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്ന് നീക്കം ചെയ്യണമെന്ന് അൻപത്തിനാല് സംസ്ഥാന കമ്മറ്റിയംഗങ്ങളും ആവശ്യപ്പെട്ടതായി റിപ്പോർട്ട് പറയുന്നു.

(വി.എസ്സിനെ നീക്കാൻ അന്നേ നീക്കം' -ആർ. കൃഷ്ണരാജ്

2015 ഫെബ്രുവരി 23, മനോരമ പത്രം)

ഉദാഹരണം 21,22,23 എന്നിവയിൽ അവൻ, അവൾ എന്നിവയുടെ വ്യത്യസ്ത പ്രകരണങ്ങളിലെ പ്രയോഗങ്ങളാണ് ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണം 21-ൽ ജ്യോതികയ്ക്ക് ചെറുപ്പക്കാരന്റെ 'അവൾ' പ്രയോഗം ഒട്ടും രസിക്കുന്നില്ല. അനാദരവു കലർന്ന പ്രയോഗത്തിലൂടെ ചെറുപ്പക്കാരൻ തന്നെ അപമാനിക്കുന്നതായാണ് ജ്യോതികയ്ക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. അവർ തമ്മിൽ പരിചയപ്പെട്ടിട്ടും അധികമായിട്ടില്ല. നിവർത്തികേടുകൊണ്ട് ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ആംബുലൻസിൽ യാത്ര ചെയ്യേണ്ടിവന്നവരാണ് ജ്യോതികയും അച്ഛനും. എന്നാൽ, ഉദാഹരണം 22-ൽ പ്രശസ്ത സിനിമാനടൻ ടിനിടോം, തന്റെ സുഹൃത്ത് ഗിന്നസ് പക്രുവിനെ 'അവൻ' എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ, അവൻ എന്ന് പ്രസ്തുത അഭിമുഖത്തിലുടനീളം ഈ രണ്ടുപേരും പരസ്പരം പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അപമാനത്തിന്റെ യാതൊരുവിധ ലാഞ്ഛനയും പ്രസ്തുത പരാമർശകപദങ്ങളിൽ അവർക്കോ വായനക്കാർക്കോ ദർശിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല അവർ തമ്മിലുള്ള അടുപ്പത്തിന്റെ ആഴക്കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളായി അവ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. ഉദാഹരണം 23-ൽ സി.പി.ഐ.എം. സംസ്ഥാന സമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നു മനോരമ പറയുന്ന റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അതിൽ സംസ്ഥാനക്കമ്മറ്റി അംഗം എസ്. രാജേന്ദ്രനെ വി.എസ്. അവൻ, ഇവൻ എന്നൊക്കെ വിശേഷിപ്പിച്ചതായി കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. വി.എസ്. അച്യുതാനന്ദനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻ പേഴ്സണൽ സെക്രട്ടറി എസ്. രാജേന്ദ്രനും തമ്മിലുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ ബന്ധം അത്ര സുഖകരമല്ലെന്നുള്ള അറിവിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അവൻ, ഇവൻ പ്രയോഗങ്ങൾ എങ്ങനെ അപമര്യാദകരമായി മാറുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനാവും.

പേര് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ സഹായിക്കുക എന്ന ധർമം മാത്രമല്ല ശ്രോതാവിനോടുള്ള വക്താവിനുള്ള അടുപ്പം/അകലം, അനിഷ്ടം, ഇഷ്ടം തുടങ്ങി അനേകം കാര്യങ്ങൾ പ്രകരണാധിഷ്ഠിതമായി ആവിഷ്കരിക്കാനും മധ്യമപുരുഷ സർവ്വനാമങ്ങൾ സഹായകമാകുന്നുണ്ട് എന്ന് ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു.

പ്രഥമവ്യാകരണത്തിൽ. ഏ.ആർ. പ്രധാനപ്പെട്ട സർവ്വനാമങ്ങൾ എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പട്ടിക അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.22 അവയിൽപ്പെട്ട ആർ, എല്ലാവരും എന്നിവ സംബന്ധമായി ഒന്നു രണ്ടു നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാനാണ് ഇനി ശ്രമിക്കുന്നത്.

ഉദാഹരണം 24

'ഇവിടെ വച്ചിരുന്ന കത്രിക ആരാ എടുത്തത്?'

(കത്രിക മേശപ്പുറത്ത് കാണുന്നില്ല. തൊട്ടപ്പുറത്തെ മുറിയിലെ ബന്ധു കേൾക്കേ വീട്ടമ്മ നടത്തിയ ഉക്തി.)

ഉദാഹരണം 25

'ഇതാരാ ഇവിടെക്കൊണ്ടുപോയി വച്ചത്?'

(അച്ഛന്റെ മേശപ്പുറത്ത് ഒരിക്കൽ മകൾ പൂപ്പാത്രം വച്ച് അലങ്കരിക്കുകയുണ്ടായി. അത്തരം അലങ്കാരപ്പണികൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത അച്ഛൻ പൂപ്പാത്രം കണ്ട് നടത്തിയ ഉക്തിയാണിത്.)

ഉദാഹരണം 24-ലും 25-ലും വക്താക്കൾ ചില ചോദ്യങ്ങളാണ് ഉന്നയിക്കുന്നത്. പ്രകരണബദ്ധമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വെറും ചോദ്യങ്ങളല്ല, ശക്തമായ കുറ്റാരോപണങ്ങളാണ് വക്താക്കൾ ഉന്നയിക്കുന്നത്. തന്റെ കത്രിക എടുത്തുകൊണ്ടുപോയ ആളോട് തിരികെയത് തരാൻ കൂടിയാണ് ഉദാഹരണം 24 ലെ വക്താവ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. പ്രത്യക്ഷമായി ആരുടെയും പേരുപയോഗിക്കാതെ തന്നെ പ്രസ്തുത ആവശ്യപ്പെടൽ (കുറ്റപ്പെടുത്തൽ) നിർവ്വഹിക്കാൻ വക്താവിനെ 'ആരാ' എന്ന സർവനാമം സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണം 25-ലെ ഉക്തി ഒരച്ഛൻ നടത്തിയതാണ്. തന്റെ മേശപ്പുറത്ത് യാതൊരുവിധ അലങ്കാരയേർപ്പാടുകളും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത അച്ഛൻ പ്രസ്തുത ഉക്തിയിലൂടെ തന്റെ അനിഷ്ടം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും പൂപ്പാത്രം എടുത്തുമാറ്റാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയുമായിരുന്നു. ആരെയും പേരെടുത്തു പറയാതെ തന്നെ തന്റെ നീരസം ഉക്തിയിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കാൻ 'ആരാ' എന്ന സർവ്വനാമം സഹായകമാകുന്നുണ്ട്.

'നീ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയ കത്രിക താ' എന്നു പറയുന്നതിനേക്കാൾ മര്യാദപരമാണ് ഉദാഹരണം 24-ലെ ഉക്തി. ശ്രോതാവാണ് കത്രിക

എടുത്തതെന്ന് ഉറപ്പില്ലെങ്കിൽ അയാളെ നേരിട്ട് കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത് ഒട്ടും ഉചിതമായ കാര്യമല്ലല്ലോ. ഇനി ശ്രോതാവുതന്നെയാണ് എടുത്തതെന്ന് വക്താവിന് കൃത്യമായി അറിയാമെന്നുതന്നെ കരുതുക. എന്നാലും ചില വേളകളിൽ അത്തരം നേർമുഖഭാഷണരീതികൾ (പ്രത്യേകിച്ച് ശ്രോതാവു മായി അത്ര അടുപ്പമില്ലെങ്കിലോ, അധികാര നിലയിൽ കനത്ത അന്തരം നിലനിൽക്കുമ്പോഴോ) ഒട്ടും അഭിലഷണീയമല്ലെന്നു വന്നേക്കാം. ഇത്തരം വേളകളിൽ ശ്രോതാവിന് അപ്രിയം ഉളവാക്കാത്ത രീതിയിൽ തന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും ആവിഷ്കരിക്കാനും പ്രകടിപ്പിക്കാനും വക്താവിന് ഇത്തരം സർവ്വനാമങ്ങൾ സഹായകരമാകുന്നുണ്ട്.

ഉദാഹരണം 26

'എല്ലാവരും ഇനി ചെരുപ്പൊക്കെ പുറത്തിട്ടിട്ട് സന്തോഷായിട്ട് അകത്തോട്ടു കേറിയാട്ടെ'

(കല്യാണപ്പെണ്ണിനും ചെറുക്കനും ഒപ്പം ബന്ധുക്കൾ, കല്യാണച്ചടങ്ങുകൾക്കായി പള്ളിക്കക ത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ കപ്യാർ പറഞ്ഞത്.)

വിശേഷ്യദശയിൽ പ്രയോഗമുണ്ടെന്ന് കേരള പാണിനി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ എല്ലായിൽ നിന്നായ സർവ്വനാമമാണ് എല്ലാവരും.[22] തികച്ചും വ്യക്തിപ രമായി ഓരോരുത്തരും പാലിക്കേ നിർദ്ദേശമാണ് കപ്യാർ ഉദാഹരണം 26-ലൂടെ നൽകിയത്. 'ചെരുപ്പൂരി പുറത്തിട്ടിട്ട് നിങ്ങൾ പള്ളിയകത്ത് പ്രവേശിക്കണം' എന്നോ 'ചെരുപ്പൂരിയിട്ടു മാത്രമേ, നിങ്ങൾ പള്ളിയകത്ത് കയറാവൂ' എന്നോ പറയുന്നതിൽ വ്യാകരണപരമായി യാതൊരുവിധ തകരാറുമില്ല. കടുത്ത ഭാഷയിൽ നല്കപ്പെടുന്ന അത്തരം നിർദ്ദേശങ്ങൾ പൊതുവെ സൗഹൃദാന്തരീക്ഷത്തിൽ മങ്ങലുളവാക്കും. കഴിയുമെങ്കിൽ അത്തരം നേർനിർദ്ദേശങ്ങൾ മയപ്പെടുത്തി അവതരിപ്പിക്കാൻ ഭാഷകർ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ വക്താവ് തന്റെ നിർദ്ദേശത്തെ മയപ്പെടുത്താനു ദ്ദേശിച്ച് 'എല്ലാവരും' എന്ന സർവ്വനാമത്തെ കൂട്ടുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇത് പൊതുവിൽ നൽകുന്ന നിർദ്ദേശമാണെന്നും സ്വന്തം തിരിച്ചറിവിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നിർവ്വഹിക്കാൻ സ്വയം സജ്ജരാകണമെന്നും സൂചിപ്പി ക്കാൻ ഇവിടെ കപ്യാർ ശ്രമിക്കുന്നു.

പ്രകരണവാചികളുടെ ഭാഷാപ്രയോഗത്തിൽ പുലർത്തേ സൂക്ഷ്മത യും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പിന്തുടരേ പ്രകരണബോധവും പ്ര യോഗവിജ്ഞാനം ഏറെ പ്രാധാന്യത്തോടെ കാണുന്നുണ്ട്. അവയുടെ അർഥരൂപീകരണത്തിൽ പ്രകരണം, വക്താക്കളുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നിവ നിർണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ

ഭാഷാപ്രയോക്താക്കൾക്കിടയിലെ ആപേക്ഷികമായ അകലം/അടുപ്പം എന്നിവ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിലും അവ സൂക്ഷ്മത പുലർത്തുന്നുണ്ട്. രൂപത്തിൽ ചെറുതായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ പ്രയോഗത്തിൽ അവ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന വൈവിധ്യങ്ങളായ ധർമങ്ങൾ ഏറെയാണ്. അതിനാൽ ത്തന്നെ പറയപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ അധികം കാര്യങ്ങൾ ഭാഷയിലൂടെ സംവേദനം ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനം പ്രകരണ സൂചകവാചികൾ ഓരോന്നിനുമുണ്ട്.[23]

കുറിപ്പുകൾ

1. Charles Morris 1938:30 *Cited in Schitt*, 2002:70
2. പ്രകരണബദ്ധമായ വാക്യമാണ് ഉക്തി. ഒരു പ്രത്യേക പ്രകരണത്തിൽ വെച്ച് ഒരു പ്രത്യേക പ്രയോക്താവിനാൽ ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്നതാണ് ഉക്തി. വാക്യത്തിന്റെ പൂർണ രൂപം ഉക്തിക്ക് ഉണ്ടാകാം ഇല്ലാതിരിക്കാം. സംസാരിക്കുമ്പോൾ പ്രയോക്താക്കൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നത്/പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് വാക്യങ്ങളല്ല; ഉക്തികളാണ് എന്ന് പ്രയോഗവിജ്ഞാനം കരുതുന്നു.
3. Pragmatics questions the validity of the 'code-model' of communication that was developed within the discipline of semiotics.? (Schmitt, 2002:70)
4. deixis എന്ന പദത്തിന് വി.ആർ. പ്രബോധചന്ദ്രൻ നായർ നൽകുന്ന തർജ്ജമ ദൂരസൂചനം എന്നാണ്. പര്യായപദമെന്ന നിലയിൽ Indexicality എന്ന പദവും നല്കുന്നുണ്ട്. Indexicalityക്ക് അദ്ദേഹം അകലസൂചനം എന്ന തർജ്ജമയും നല്കുന്നു. (നോക്കുക. പ്രബോധചന്ദ്രൻ നായർ, വി.ആർ. 2012: 250, 436).

   വക്താക്കളും ശ്രോതാക്കളും പരാമർശിതവ്യക്തികളും വസ്തുക്കളും തമ്മിലുള്ള അകലം/അടുപ്പം എന്നിവ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അവയെത്തന്നെ സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പദങ്ങളാണ് deixis എന്ന സാങ്കേതിക പദത്തിനു കീഴിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാനാവുന്നവ. ഉക്തികളുടെ വക്താവാര്, ശ്രോതാവാര്, ഉക്തി നടക്കുന്ന സമയം, ഉക്തി നടക്കുന്ന സ്ഥലം- ഉക്തിയിലൂടെ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തികൾ, സ്ഥലം, സമയം എന്നിവയെല്ലാം സൂചിപ്പിക്കുക (ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക) എന്ന ധർമമാണ് അവയ്ക്കുള്ളത്. വിശാലമായി പറഞ്ഞാൽ പ്രകരണസൂചകത്വം നിർവ്വഹിക്കുന്ന പദങ്ങളാണവ. അതിനാൽ പ്രകരണസൂചകത്വം, പ്രകരണവാചികൾ തുടങ്ങിയ തർജ്ജമകളാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.
5. 'Deictic expressions are among the first forms to be spoken by very young children and can be used to indicate people via person deixis (*'e', 'you'*), or location via spatial deixis *('here', 'there'*), or time via temporal deixis ('now', 'then'). All these expressions depend, for their interpretation, on the speaker and hearer sharing the same context.

'Indexical expressions are a particular kind of referential expressions, where the reference is not just 'baldly' semantic, but includes a reference to the particular context in which the semantics is put to work. Indexical expressions are basically pragmatically determined' (Mey, 1994:91)

As the German Psychologist-Philosopher of language, Karl Buhler, expressed it more than fifty years ago,

Everybody can say I, and whoever says it, points to another object than everybody else; one needs as many proper names as there are speakers, in order to map (in the same way as in the case of the nouns) the intersubjective ambiguity of this one word into the unambiguous reference of linguistic symbols (1934: 103; my translation) (Mey, 1994:90)

According to Buhler (and in the spirit of the period), such an 'unambiguous reference' is demanded of language by the logicians. In the same spirit, some of the latter in all sincerity proposed that we should abolish words with 'unclear reference' 'such as 1' or 'you', because there is no way of checking whether they correspond to something 'out there'; as their reference is always shifting (Mey, 1994:90)

'As their reference is always shifting; This is why the Russian-American linguist Roman Jakobson has suggested calling such deictic words shifters' (Mey, 1994:90). ഡോ. വി.ആർ. പ്രബോധചന്ദ്രൻ നായർ ഉപയോഗിക്കുന്ന തർജ്ജമയാണ് ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. 'വ്യതിയാനകാരി' കാണുക, (പ്രബോധചന്ദ്രൻ നായർ, വി.ആർ, 2013: 831)

Indeed, deictic expressions have their most basic uses in face-to face spoken interaction where utterances such as (I) are easily understood by the people present, but may need a translations for someone not right there. (I) 'I. 11' put this here'(Yule, 1988: 9)

6. സംഭാഷണാപഗ്രഥനത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് ഇവയെ പഠിക്കുന്നത്.

7. സാമ്പ്രദായിക വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സർവ്വനാമങ്ങൾ എന്ന ശീർഷകത്തിനു കീഴേ വിവരിച്ചുവരുന്നവ തന്നെയാണിവ. പ്രയോഗവിജ്ഞാനപരമായി നോക്കുമ്പോൾ ഇത്തരമൊരു വിഭജനത്തിന് പ്രസക്തിയുണ്ടെന്നു കരുതുന്നു.

സംബോധനാപദങ്ങളും പരാമർശകപദങ്ങളും രണ്ടും രണ്ടാണ്. ഇക്കാര്യം ഡോ. ഉഷ നമ്പൂതിരിപ്പാട് ഇങ്ങനെ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. "ഏതു ഗവേഷകനെയും പോലെ സംബോധനാപദങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്ന ഗവേഷകനും ആദ്യം നേരിടുന്ന പ്രശ്നം സാങ്കേതികപദങ്ങളുടേതാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വലിയ സങ്കീർണതയൊന്നുമില്ലാത്ത പദങ്ങളെ വ്യക്തമായും സൂക്ഷ്മമായും നിർവചിക്കുകയെന്നത് ശ്രമകരമായ ഒരു ജോലിയായിത്തീരുന്നു. അത്തരം പദങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെടുത്താവുന്നവയാണ് സംബോധനാപദങ്ങളും (Address term) പരാമർശക പദങ്ങളും (Reference terms). ബാഹ്യമായി ഇവയ്ക്കു തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമില്ലെന്നു തോന്നാമെങ്കിലും യഥാർഥത്തിൽ ഇവ

രും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ സങ്കേതങ്ങളെ (concepts)) യാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സംബോധിതനോട്ട നേരിട്ട സംസാരിക്കുമ്പോൾ സംബോധിതനെക്കുറിച്ച് പറയാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളാണ് സംബോധനാരൂപങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ സംബോധനാപദങ്ങൾ. വിളിരൂപങ്ങ(Âk\ZhbÂ^g)ളും സംബോധനാപദങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. 'രാമാ നീ എവിടെയായിരുന്നു എന്ന വാക്യത്തിൽ രാമനും നീയും സംബോധനാപദങ്ങളാണ്. ഇവയിൽ ഒന്ന് സംജ്ഞാനാമവും, മറ്റേത് സർവനാമവുമാണല്ലോ- 'രാമാ' എന്നതിൽ 'ആ' സർവനാമവുമാണല്ലോ- 'രാമാ' എന്നതിൽ 'ആ' എന്നത് വിളിരൂപ പ്രത്യയമാണ്. 'നീ' എന്നതിൽ ഇങ്ങനെയൊരു പ്രത്യയമില്ല. സംബോധനാപദങ്ങൾ വിളിരൂപപ്രത്യയം ചേർന്നും ചേരാതെയും വരാം. സംബോധിതനെക്കുറിച്ച് മൂന്നാമതൊരാളോട് പറയാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളാണ് പരാമർശകപദങ്ങൾ. ഇവയെ സാധാരണ വിളിരൂപങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കാറില്ല. രാമൻ ഇവിടെ വന്നിരുന്നു, അവന് പനിയാണ് എന്നീ വാക്യങ്ങളിലെ രാമനും അവനും പരാമർശകപദങ്ങളാണ്. (ഉഷ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, 1990:13).

Social deixis (Levinson, 1983: 89-94). Here we shall restirct the terms (Social deixis) to those aspects of language structure that encode the social identities of participants, or the social relationship between them, or between one of them and persons and entities referred to. (Levinson, 1983: 89)

8. ലാൽസലാം(1990)എന്ന സിനിമയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് പ്രധാനമായും സംബോധനാരൂപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ പറയുന്നത്.

9. ഇക്കാര്യം പ്രയോഗവിജ്ഞാനം ഗൗരവത്തിൽ കണക്കിലെടുക്കുന്നു.

10. "സംബോധനാപദങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാൻ വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, സംഭാഷണ സന്ദർഭം, സംഭാഷണസ്ഥലം, സ്ത്രീ-പുരുഷ വ്യത്യാസം, ഔപചാരികത, അനൗപചാരികത, ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷാഭേദങ്ങൾ തുടങ്ങി നിരവധി ഘടകങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കേയിരിക്കുന്നു" (ഉഷ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, 1990:1415).

11. നമ്പൂതിരിപ്പാട്: 'ഞാൻ വന്നപ്പോൾ താഴെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇല്ലേ? കണ്ടതുപോലെ തോന്നി.' എന്നു പറഞ്ഞു കവിൾത്തടം കവിഞ്ഞു നീണ്ടിട്ട് ഒരു മന്ദഹാസം ചെയ്തു.
ഇന്ദുലേഖ: 'ഞാൻ അപ്പോൾ താഴത്തില്ല. 'ഞാൻ' എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ നമ്പൂതിരിപ്പാട് ഒന്നു ഞെട്ടി. ഒരു നായർ സ്ത്രീ തന്നോട് അങ്ങനെ ഇതുവരെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാ.

(ചന്തുമേനോൻ, ഒ. 2014: 148)

12. 'കേരളപാണിനി. '(ഡി) നമ്+കൾ=നമ്മൾ ഇരട്ടബഹുവചനം.
ഇത് 'ഞാൻ', 'നീ', 'അവൻ' എന്നു മൂന്നു പുരുഷന്മാരെയും ക്രോഡികരിക്കുന്നു എന്ന് അർഥത്തിൽ വിശേഷം' (രാജരാജവർമ്മ, എ,ആർ, 1996: 134).

13. അവൻ: 'ഇത് ഒരിക്കൽ പേരു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞ ഒരു പുരുഷനു പകരം നിൽക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉപയോഗം ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞ പേര് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ ഉതകുകയാകുന്നു' (പ്രഥമവ്യാകരണം എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ.)

അവൾ: 'ഇത് അവൻ എന്നതിനെപ്പോലെ മുമ്പു പേരു പറഞ്ഞു കളിഞ്ഞയാളിനു പകരം നിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഒരു സ്ത്രീയെയാണ് പുരുഷനെയല്ല കുറിക്കുന്നത്.'

അത്: 'ഈ പദം സാധാരണയായി ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾക്കു പകരം നിൽക്കുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷഭേദം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തപ്പോൾ ജീവനുള്ള വകകൾക്കു പകരം നിൽക്കുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ ഇവയെല്ലാം നാമങ്ങളെ ആവർത്തിക്കാതിരിപ്പാൻ ഉതകുന്നു' (പ്രഥമവ്യാകരണം എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ).

14. ഒരു നാമത്തെ ആവർത്തിക്കാതിരിപ്പാനായി ഇപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുന്ന പദത്തെ സർവനാമം എന്നു പറയുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട സർവ്വനാമങ്ങളെ താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, ഞങ്ങൾ, നാം, നീ, നിങ്ങൾ, താൻ, തങ്ങൾ, അവൻ, അവൾ, അവർ, അത്, അവ, ഇവൻ, ഇവൾ, ഇവർ, ഇവ, എവൻ, ഏവൻ, എവൾ, ഏവൾ, എവർ, ഏവർ, എത്, ഏത്, എവ, ഏവ, ഒന്നു, ഒരുത്തൻ, മറ്റവൻ, മറ്റവൾ, മറ്റവർ, മറ്റത്, മറ്റവ, മറ്റുള്ളവർ, മറ്റുള്ളത്, മറ്റുള്ളവ, യാവൻ, യാവൾ, യാവർ, യാതൊന്ന്, ആർ, എന്ത്, ഒരുവൻ, എല്ലാവരും, പലർ, ചിലർ, എല്ലാം, ഒക്കെ, മിക്കതും, മിക്കവർ (പ്രഥമവ്യാകരണം)

(പ്രഥമവ്യാകരണം എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ).

15. ഒരു നാമത്തെ ആവർത്തിക്കാതിരിപ്പാനായി ഇപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുന്ന പദത്തെ സർവനാമം എന്നു പറയുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട സർവ്വനാമങ്ങളെ താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, ഞങ്ങൾ, നാം, നീ, നിങ്ങൾ, താൻ, തങ്ങൾ, അവൻ, അവൾ, അവർ, അത്, അവ, ഇവൻ, ഇവൾ, ഇവർ, ഇവ, എവൻ, ഏവൻ, എവൾ, ഏവൾ, എവർ, ഏവർ, എത്, ഏത്, എവ, ഏവ, ഒന്നു, ഒരുത്തൻ, മറ്റവൻ, മറ്റവൾ, മറ്റവർ, മറ്റത്, മറ്റവ, മറ്റുള്ളവർ, മറ്റുള്ളത്, മറ്റുള്ളവ, യാവൻ, യാവൾ, യാവർ, യാതൊന്ന്, ആർ, എന്ത്, ഒരുവൻ, എല്ലാവരും, പലർ, ചിലർ, എല്ലാം, ഒക്കെ, മിക്കതും, മിക്കവർ (പ്രഥമവ്യാകരണം)(പ്രഥമവ്യാകരണം എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ).

16. 'എല്ലാ', 'എല്ലാവും', 'എല്ലാം' എന്ന് 'ഉം' ചേർത്താണു വിശേഷ്യദശയിൽ ഇതിനു പ്രയോഗം. വിശേഷണമാകുമ്പോൾ 'എല്ലാ ജനങ്ങൾ' എന്നുതന്നെ മതി. (രാജരാജവർമ്മ, എ.ആർ., 1996: 136)

'It should not be a surprise to learn that deictic expressions were all to be found in the pragmatic waste basket. Their interpretation depends on the context, the speakers?s intention, and they express relative distance. Given their small size and extremely wide range of possible uses, deictic expressions always communicate much more than is said.' (Yule, 1998: 16).